

TEISINGUMO TEISMO (didžioji kolegija) SPRENDIMAS

2008 m. liepos 1 d.*

Sujungtose bylose C-341/06 P ir C-342/06 P

dėl 2006 m. rugpjūčio 4 d. pagal Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateiktų dviejų apeliacinių skundų

Chronopost SA, įsteigta Isi le Mulino (Prancūzija), atstovaujama advokato D. Berlin (C-341/06 P),

La Poste, įsteigta Paryžiuje (Prancūzija), atstovaujama advokato H. Lehman (C-342/06 P),

apeliantės,

dalyvaujant kitoms proceso šalims:

Union française de l'express (UFEX), įsteigta Ruasi an France (Prancūzija),

* Proceso kalba: prancūzų.

DHL Express (France) SAS, ankstesnis pavadinimas – *DHL International SA*,
įsteigta Ruasi an France,

Federal express international (France) SNC, įsteigta Ženviljė (Prancūzija),

CRIE SA, likviduojamai teismo sprendimu, įsteigta Anjere (Prancūzija),

atstovaujamoms advokatų E. Morgan de Rivery ir J. Derenne,

ieškovėms pirmojoje instancijoje,

Europos Bendrijų Komisijai, atstovaujamai C. Giolito, nurodžiusiai adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

atsakovei pirmojoje instancijoje,

Prancūzijos Respublikai, atstovaujamai G. de Bergues ir F. Million, nurodžiusiai adresą dokumentams įteikti Liuksemburge,

pirmojoje instancijoje į bylą įstojusiai šaliai,

TEISINGUMO TEISMAS (didžioji kolegija),

kurį sudaro pirmininkas V. Skouris, kolegijų pirmininkai P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas, K. Lenaerts, G. Arestis ir U. Løhmus, teisėjai P. Kūris, E. Juhász, A. Borg Barthet, J. Malenovský (pranešėjas), E. Levits ir A. Ó Caoimh,

generalinė advokatė E. Sharpston,
kancleris R. Grass,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

susipažinęs su 2007 m. gruodžio 6 d. posėdyje pateikta generalinės advokatės išvada,

priima šį

Sprendimą

- ¹ Savo apeliaciniais skundais *Chronopost SA* (toliau – *Chronopost*) (C-341/06 P) ir *La Poste* (C-342/06 P) prašo panaikinti 2006 m. birželio 7 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimą *UFEX ir kt. prieš Komisiją* (T-613/97, Rink. p. II-1531, toliau – skundžiamas sprendimas).

- 2 Skundžiamu sprendimu Pirmosios instancijos teismas iš dalies panaikino 1997 m. spalio 1 d. Komisijos sprendimą 98/365/EB dėl Prancūzijos *SFMI-Chronopost* suteiktos pagalbos (OL L 164, 1998, p. 37, toliau – ginčijamas sprendimas).

Ginčo aplinkybės

- 3 Ginčo aplinkybės galima apibendrinti taip, kaip išdėstyta skundžiamo sprendimo 2–18 punktuose:

„2 Prancūzijos paštas (toliau – *La Poste*), kuris veikia turėdamas įstatyminių monopolį įprasto pašto sektoriuje, iki 1990 m. pabaigos buvo sudėtinė Prancūzijos administracijos dalis. Nuo 1991 m. sausio 1 d., atsižvelgiant į 1990 m. liepos 2 d. Įstatymo 90-568 dėl pašto ir telekomunikacijų valstybės tarnybos organizavimo (JORF, 1990 m. liepos 8 d., p. 8069, toliau – Įstatymas 90-568) nuostatas, jis buvo pertvarkytas į viešosios teisės reglamentuojamą juridinį asmenį. Šis įstatymas suteikia teisę jam užsiimti tam tikra konkurencijai atvira veikla, visų pirma teikti greitojo pašto paslaugas.

3 *Société française de messagerie internationale* (toliau – *SFMI*) yra pagal privatinę teisę įsteigta bendrovė, kuriai nuo 1985 m. pabaigos buvo patikėtas *La Poste* greitojo pašto tarnybos valdymas. Ši bendrovė buvo įsteigta su 10 milijonų Prancūzijos frankų (FRF) (maždaug 1 524 490 EUR) įstatiniu kapitalu, kurį dalijosi visiškai *La Poste* priklausanti finansų bendrovė *Sofipost* (66 %) ir oro linijų bendrovės *Transport aérien transrégional* (toliau – *TAT*) dukterinė bendrovė *TAT Express* (34 %).

4 Greitojo pašto paslaugos teikimo ir pardavimo detaliosios sąlygos, kurias *SFMI* užtikrina veikdama *EMS-Chronopost* pavadinimu, buvo nustatytos 1986 m. rugpjūčio 19 d. Prancūzijos pašto ir telekomunikacijų ministerijos taisyklėse.

Pagal šias taisykles *La Poste* turi teikti *SFMI* logistinę ir komercinę pagalbą. *La Poste* ir *SFMI* sutartiniai santykiai buvo reglamentuojami susitarimais, kurių pirmasis sudarytas 1986 metais.

- 5 *SFMI* vykdomos greitojo pašto veiklos organizacinė struktūra 1992 m. buvo pakeista. *Sofipost* ir *TAT* įsteigė naują bendrovę *ChronopostSA*, išlaikydamos atitinkamai 66 % ir 34 % akcijų dalis. Bendrovė *Chronopost*, kuri iki 1995 m. sausio 1 d. turėjo išimtinę prieigą prie *La Poste* tinklo, susitelkė vidaus greitojo pašto veiklai. *GD Express Worldwide France*, bendros tarptautinės bendrovės, vienijančios Australijos bendrovę *TNT* ir penkių valstybių pašto bendrovės, – šią koncentraciją buvo leista vykdyti pagal 1991 m. gruodžio 2 d. Komisijos sprendimą (byla IV-M.102 – *TNT prieš Canada Post, DBP Postdienst, La Poste, PTT Poste* ir *Sweden Post*) (OL C 322, 1991, p. 19), – dukterinė bendrovė nupirko *SFMI*. *SFMI*, panaudodama *Chronopost* kaip prekybos atstovą ir paslaugų teikėją aptarnauti jos tarptautines pašto siuntas Prancūzijoje (toliau – *SFMI prieš Chronopost*), išsaugojo tarptautinę greitojo pašto veiklą.

- 6 Nacionalinė Prancūzijos tarptautinio greitojo pašto profesinė sąjunga (*SFEI*) <...> yra Prancūzijos teisės reglamentuojama profesinė sąjunga, vienijanti beveik visas greitojo pašto paslaugas teikiančias bendroves, konkuruojančias su *SFMI prieš Chronopost*.

- 7 1990 m. gruodžio 21 d. *SFEI* pateikė skundą Europos Bendrijų Komisijai, remdamasi visų pirma tuo, kad *La Poste* logistinė ir komercinė pagalba, suteikta *SFMI*, yra valstybės pagalba EB sutarties 92 straipsnio (po pakeitimo – EB 87 straipsnis) prasme. Skunde iš esmės buvo nurodyta, kad *SFMI* pervestas atlygis už *La Poste* suteiktą pagalbą neatitiko normalių rinkos sąlygų. Šių paslaugų rinkos kainos ir realiai (*SFMI-Chronopost*) sumokėtos kainos skirtumas yra valstybės pagalba. Siekiant įvertinti pagalbos dydį laikotarpiu nuo 1986 m. iki 1989 m., *SFEI* prašymu prie skundo buvo pridėtas *Braxton* partnerių konsultavimo bendrovės (toliau – *Braxton*) atliktas ekonominis tyrimas.

- 8 1992 m. kovo 10 d. raštu Komisija informavo *SFEI* apie sprendimą nesiimti veiksmų pagal skundą. 1992 m. gegužės 16 d. *SFEI* ir kitos bendrovės Teisingumo Teisme pareiškė ieškinį dėl šio sprendimo panaikinimo. Komisijai 1992 m. liepos 9 d. Sprendimu atšaukus savo 1992 m. kovo 10 d. Sprendimą, Teisingumo Teismas nusprendė, kad nėra reikalo priimti sprendimą (1992 m. lapkričio 18 d. Teisingumo Teismo nutartis *SFEI ir kt. prieš Komisiją*, C-222/92, nepaskelbta Rinkinyje).

- 9 Komisijos prašymu Prancūzijos Respublika 1993 m. sausio 21 d. raštu, 1993 m. gegužės 3 d. faksimiline kopija ir 1993 m. birželio 18 d. raštu perdavė jai informaciją.

- 10 1993 m. birželio 16 d. *SFEI* ir kitos bendrovės pareiškė *Tribunal de commerce de Paris* ieškinį *SFMI*, *Chronopost*, *La Poste* ir kitiems. Prie ieškinio buvo pridėta antrojo *Braxton* atlikto tyrimo medžiaga, atnaujinanti pirmojo tyrimo duomenis ir išplečianti pagalbos vertinimo laikotarpį iki 1991 m. pabaigos. 1994 m. sausio 5 d. Sprendimu *Tribunal de commerce de Paris* pateikė Teisingumo Teismui keletą prejudicinių klausimų dėl EB sutarties 92 ir 93 straipsnių (po pakeitimo – EB 88 straipsnis), kurių vienas buvo susijęs su valstybės pagalbos sąvoka šios bylos aplinkybių požiūriu, aiškinimo. Prancūzijos vyriausybė 1994 m. gegužės 10 d. savo Teisingumo Teismui pateiktų pastabų priede pateikė bendrovės *Ernst & Young* atlikto ekonominio tyrimo medžiagą. 1996 m. liepos 11 d. Sprendimu *SFEI ir kt.* (C-39/94, Rink. p. I-3547, toliau – *SFEI* sprendimas) Teisingumo Teismas konstatavo, kad „valstybės įmonės logistinės ir komercinės pagalbos suteikimas savo privačios teisės reglamentuojamoms dukterinėms bendrovėms, vykdančioms konkurencijai atvirą veiklą, gali būti valstybės pagalba EB sutarties 92 straipsnio prasme, jei už paslaugą gautas atlygis yra mažesnis nei tas, kurio būtų pareikalauta normaliomis rinkos sąlygomis“ (62 punktas).

- 11 1996 m. kovo 20 d. raštu Komisija informavo Prancūzijos Respubliką, kad pradėta procedūra pagal Sutarties 93 straipsnio 2 dalį. Šiuo klausimu 1996 m. gegužės 30 d. ji pateikė Komisijai savo pastabas.

<...>

- 13 Atsakydama į šį pranešimą, *SFEI* 1996 m. rugpjūčio 17 d. pateikė Komisijai savo pastabas. Prie šių pastabų ji pridėjo *Bain & Co* bendrovės atlikto naujo ekonominio tyrimo medžiagą. Be to, *SFEI* savo 1990 m. gruodžio 21 d. skundą papildė tam tikrais naujais elementais, visų pirma susijusiais su *La Poste* prekių ženklo įvaizdžio panaudojimu, privilegijuota prieiga prie *Radio France* radijo dažnių, muitų ir mokesčių lengvatomis bei *La Poste* investicijomis, kurios buvo padarytos į pašto siuntų ekspedijavimo infrastruktūrą.
- 14 1996 m. rugsėjo mėn. Komisija perdavė Prancūzijos Respublikai *SFEI* pastabas. Atsakydama Prancūzijos Respublika išsiuntė Komisijai raštą, pridėdama konsultavimo bendrovės *Deloitte Touche Tohmatsu* atlikto ekonominio tyrimo medžiagą (toliau – *Deloitte* ataskaita).

<...>

- 18 1997 m. spalio 1 d. Komisija priėmė (ginčijamą) sprendimą <...>“.

Ginčijamas sprendimas

- 4 Iš ginčijamo sprendimo 19–23 punktų matyti, kad:

„19 (Ginčijame) sprendime Komisija konstatavo, kad reikėjo skirti dvi priemonių kategorijas. Į pirmąją kategoriją patenka *La Poste* teikiama logistinė pagalba, kurią sudaro leidimas *SFMI-Chronopost* naudotis pašto infrastruktūra, skirta surinkti, rūšiuoti, pervežti ir išskirstyti pašto siuntas, bei komercinė pagalba, t. y. *La Poste* suteikiant *SFMI-Chronopost* priėjimą prie savo klientų bei ją remiant savo komerciniais ištekliais. Į antrąją kategoriją patenka ypatingos priemonės,

kaip antai privilegijuota prieiga prie *Radio France* (radijo dažnių), mokesčių ir muitų lengvatos.

- 20 Komisija mano, kad svarbu išsiaiškinti, „ar *La Poste* ir *SFMI-Chronopost* sandorio sąlygos panašios į tas, kurios nustatytos ekvivalentiškame privačios patronuojančios bendrovės, kuri iš tiesų gali būti monopolija (nes ji, pavyzdžiui, turi išimtinės teises), ir jos dukterinės bendrovės sandoryje“. Komisijos manymu, nėra jokios finansinės naudos, jei prekių ir paslaugų mainų, vykdytų tarp tai pačiai grupei priklausančių bendrovių, vidaus kainos buvo „apskaičiuotos atsižvelgiant į visas sąnaudas (t. y. bendras sąnaudas ir palūkanas už nuosavo kapitalo naudojimą).“
- 21 Šiuo klausimu Komisija pastebėjo, kad *SFMI-Chronopost* įvykdyti mokėjimai nepadengė bendrųjų sąnaudų už pirmuosius dvejus veiklos metus, bet jie padengė visas sąnaudas, išskyrus išlaidas, susijusias su pagrindine ir regioninėmis buveinėmis. Ji mano, pirma, jog normalu, kad pradžioje laikotarpiu naujos bendrovės, t. y. *SFMI-Chronopost*, įvykdyti mokėjimai padengė tik kintamąsias sąnaudas. Antra, Komisijos manymu, Prancūzijos Respublika galėjo įrodyti, kad nuo 1988 m. *SFMI-Chronopost* mokamas atlygis padengė visas *La Poste* patirtas sąnaudas bei palūkanas už nuosavo kapitalo naudojimą. Be to, Komisija apskaičiavo, kad 1986 m. *La Poste*, kaip akcininko, padarytų investicijų vidinė pelno norma (toliau – VPN) gerokai viršijo bendrovės kapitalo sąnaudas, t. y. normalią pelno normą, kurios panašiomis sąlygomis reikalauja privatus investuotojas. Vadinasi, *La Poste* suteikė savo dukterinei bendrovei logistinę ir komercinę pagalbą normaliomis rinkos sąlygomis, todėl ši pagalba nėra valstybės pagalba.
- 22 Kalbant apie antrąją kategoriją, t. y. apie įvairias ypatingas priemones, pažymėtina, jog Komisija mano, kad *SFMI-Chronopost* neturėjo jokių lengvatų, susijusių su muitinės procedūra, žyminiu mokesčiu, mokesčiu nuo išmokėto darbo užmokesčio ir mokėjimo terminais. Komisijos manymu, *La Poste* transporto

priemonių, kaip reklamos priemonių, panaudojimas laikytinas normalia patro-
nuojančios bendrovės savo dukterinei bendrovei suteikta komercine pagalba, o
per *Radio France* teikiant reklamos paslaugas, *SFMI-Chronopost* nebuvo palan-
kiaiau traktuojama. Komisija taip pat galėjo nustatyti, kad *La Poste* po 1991 m.
gruodžio 2 d. Komisijos sprendimo leisti steigti bendrąją įmonę prisiimti įsipa-
reigojimai nėra valstybės pagalba.

23 (Ginčijamo) sprendimo 1 straipsnyje Komisija konstatavo:

„*La Poste* savo dukterinei bendrovei *SFMI-Chronopost* suteikta logistinė ir
komercinė pagalba, kiti šių dviejų bendrovių finansiniai sandoriai, *SFMI-Chro-
nopost* ir *Radio France* santykiai, *La Poste* ir *SFMI-Chronopost* taikomi muitai,
La Poste taikomi mokesčiai nuo išmokėto darbo užmokesčio ir žyminis mokestis
bei jos į pašto siuntų ekspedijavimo infrastruktūrą padarytos <...> investicijos
nėra valstybės pagalba *SFMI-Chronopost*.““

Pirmasis procesas Pirmosios instancijos teisme

5 Ši byla buvo pradėta *SFEI*, vėliau tapusios – *Union française de l'express* (UFEX),
bei trijų jos narėmis esančių bendrovių, *DHL international*, *Federal express interna-
tional (France)* ir *CRIE SA* (toliau – *UFEX ir kt.*) ieškiniu dėl skundžiamo sprendimo
panaikinimo, pateiktu Pirmosios instancijos teismo kanceliarijai 1997 m. gruodžio
30 dieną. *Chronopost*, *La Poste* ir Prancūzijos Respublika įstojo į bylą Komisijos
pusėje.

6 *UFEX ir kt.*, grįsdamos ieškinį, nurodė keturis panaikinimo pagrindus, atitinkamai
susijusius su teisės į gynybą, visų pirma teisės susipažinti su bylos medžiaga, pažeidi-
mu, motyvavimo stoka, faktų netikslumais ir akivaizdžiomis vertinimo klaidomis,
bei valstybės pagalbos sąvokos pažeidimu.

- 7 Ketvirtąjį ieškinio pagrindą sudaro dvi dalys, pagal kurias Komisija pažeidė valstybės pagalbos sąvoką, pirma, analizėje dėl *La Poste* atlygio už *SFMI-Chronopost* suteiktą pagalbą neatsižvelgusi į normalias rinkos sąlygas ir, antra, į šią sąvoką neįtraukusi įvairių priemonių, kuriomis pasinaudojo *SFMI-Chronopost*.
- 8 2000 m. gruodžio 14 d. Pirmosios instancijos teismas šioje byloje priėmė Sprendimą *Ufex ir kt. prieš Komisiją* (T-613/97, Rink. p. II-4055).

Sprendimas *Ufex ir kt. prieš Komisiją*

- 9 Minėtame sprendime *Ufex ir kt. prieš Komisiją* Pirmosios instancijos teismas konstatavo, kad pirma ketvirtojo pagrindo dalis yra pagrįsta.
- 10 Šio sprendimo 79 punkte Pirmosios instancijos teismas nusprendė:

„79 Reikia panaikinti ginčijamo sprendimo 1 straipsnį tiek, kiek juo konstatuojama, kad *La Poste* savo dukterinei bendrovei *SFMI-Chronopost* suteikta logistinė ir komercinė pagalba nėra *SFMI-Chronopost* suteikta valstybės pagalba, o antros šio pagrindo dalies arba kitų pagrindų tiek, kiek jie susiję su *La Poste* savo dukterinei bendrovei *SFMI-Chronopost* suteikta logistinė ir komercinė pagalba, nagrinėti nereikia. Konkrečiai kalbant, antros dalies, kurioje ieškovės iš esmės teigia, kad ginčijamas sprendimas dėl logistinės ir komercinės pagalbos yra nepakankamai motyvuotas, nagrinėti nereikia.“

- 11 Todėl minėtame sprendime *Ufex ir kt. prieš Komisiją* Pirmosios instancijos teismas išnagrinėjo tik pirmąjį ieškinio pagrindą, susijusį su tariamu *Ufex ir kt.* teisės į gynybą pažeidimu, bei trečiojo ieškinio pagrindo, susijusio su faktų netikslumais ir akivaizdžiomis vertinimo klaidomis, argumentus, kurie nesutapo su prieš tai pagal ketvirtąjį pagrindą išnagrinėtais argumentais. Abiem atvejais *Ufex ir kt.* pateikti kaltinimai buvo atmesti.
- 12 Taigi Pirmosios instancijos teismas tik panaikino ginčijamo sprendimo 1 straipsnį, kuriame nustatyta, kad *La Poste* savo dukterinei įmonei *SFMI-Chronopost* suteikta pagalba nėra valstybės pagalba.

Apeliaciniai skundai dėl sprendimo *Ufex ir kt. prieš Komisiją*

- 13 *Chronopost, La Poste* ir Prancūzijos Respublika pagal Teisingumo Teismo statuto 56 straipsnį pateikė apeliacinius skundus dėl pirmiau nurodyto sprendimo *Ufex ir kt. prieš Komisiją*, kuriuos Teisingumo Teismo kanceliarija atitinkamai gavo 2001 m. vasario 19 ir 23 dienomis. Šie apeliaciniai skundai buvo sujungti.
- 14 2003 m. liepos 3 d. Sprendimu *Chronopost ir kt. prieš Ufex ir kt.* (C-83/01 P, C-93/01 P ir C-94/01 P, Rink. p. I-6993) Teisingumo Teismas pirmąjį apeliacinių skundų pagrindą dėl Sutarties 92 straipsnio 1 dalies pažeidimo, susijusio su tuo, kad Pirmosios instancijos teismo klaidingai išaiškino „normalių rinkos sąlygų“ sąvoką, pripažino pagrįstu.

15 Minėto sprendimo *Chronopost ir kt. prieš Ufex ir kt.* 32–41 punktuose nurodyta:

- „32 <...> Pirmosios instancijos teismas sprendimo (*Ufex ir kt. prieš Komisiją*) 75 punkte nusprendė, kad Komisija turėjo bent patikrinti, ar *La Poste* gautas atlygis yra panašus į tą, kurio reikalauja rezervuotame sektoriuje neveikianti privati finansų bendrovė arba privati bendrovių grupė.
- 33 Šiame vertinime, kuriame neatsižvelgta į tai, kad tokia bendrovė, kokia yra *La Poste*, atsidūrė labai skirtingoje padėtyje nei normaliomis rinkos sąlygomis veikianti privati bendrovė, buvo padaryta teisės klaida.
- 34 Iš tiesų *La Poste* yra įpareigota teikti bendros ekonominės svarbos paslaugą EB sutarties 90 straipsnio 2 dalies (po pakeitimo – EB 86 straipsnio 2 dalis) prasme (žr. 1993 m. gegužės 19 d. Teisingumo Teismo sprendimo *Corbeau*, C-320/91, Rink. p. I-2533, 15 punktą). Tokią paslaugą iš esmės sudaro pareiga užtikrinti visiems paslaugos naudotojams pašto siuntų surinkimą, pervežimą ir paskirstymą, visoje atitinkamos valstybės narės teritorijoje taikant vienodus tarifus ir panašias kokybės sąlygas.
- 35 Šiam tikslui įgyvendinti *La Poste* turėjo pasirūpinti arba jai buvo parūpintos pagrindinė infrastruktūra ir priemonės („pašto tinklas“), leidžiančios pagrindinę pašto paslaugą teikti visiems paslaugos naudotojams, įskaitant ir tuos, kurie įsikūrę retai apgyvendintose zonose, kur paslaugų tarifai nepadengia nagrinėjamos paslaugos teikimo sąnaudų.
- 36 Dėl paslaugos, kurią turi leisti užtikrinti *La Poste* tinklas, savybių šio tinklo struktūra ir išlaikymas neatitinka grynos verslo logikos. Kaip buvo nurodyta šio sprendimo 22 punkte, *UFEX ir kt.* sutiko, kad toks tinklas, kokiu galėjo naudotis *SFMI-Chronopost*, akivaizdžiai nėra rinkos tinklas. Todėl šio tinklo niekada nebūtų sukūrusi privati bendrovė.

- 37 Be to, logistinės ir komercinės pagalbos teikimas yra neatsiejamai susijęs su *La Poste* tinklu, nes ši pagalba teikiama padarant prieinamą būtent šį tinklą, kuriam rinkoje nėra ekvivalento.
- 38 Šiomis aplinkybėmis, visiškai nesant galimybių *La Poste* padėti palyginti su rezervuotame sektoriuje neveikiančių bendrovių privačia grupe, „normalios rinkos sąlygos“, kurios neišvengiamai yra hipotetinės, turi būti vertinamos atsižvelgiant į prieinamus objektyvius ir patikrinamus duomenis.
- 39 Šiuo atveju tokie objektyvūs ir patikrinami duomenys gali būti *La Poste* logistinės ir komercinės pagalbos teikimo savo dukterinei bendrovei sąnaudos.
- 40 Atsižvelgiant į tai, galima laikyti, jog *SFMI-Chronopost* nebuvo suteikta valstybės pagalba, jei, pirma, bus nustatyta, kad reikalautas atlygis deramai padengia visas papildomas logistinės ir komercinės pagalbos kintamąsias sąnaudas ir yra adekvatus įnašas siekiant padengti su pašto tinklo naudojimu susijusias fiksuotąsias sąnaudas bei apima adekvačias palūkanas už nuosavą kapitalą, panaudotą konkurencinėje *SFMI-Chronopost* veikloje, ir, antra, jei nėra jokių požymių, leidžiančių manyti, jog šie elementai buvo nepakankamai įvertinti arba nustatyti savavališkai.
- 41 Dėl visų nurodytų aplinkybių reikia padaryti išvadą, kad Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą aiškindamas Sutarties 92 straipsnio 1 dalį ta prasme, kad Komisija, remdamasi *La Poste* patirtomis sąnaudomis, negalėjo vertinti, ar *SFMI-Chronopost* yra suteikta pagalba; ji turėjo patikrinti, ar *La Poste* gautas atlygis „panašus į tą, kurio reikalauja rezervuotame sektoriuje neveikianti privati finansų bendrovė arba privati bendrovių grupė, vykdančios bendrą ar sektorinę struktūrinę politiką bei besivadovaujančios ilgalaikėmis perspektyvomis.““

- 16 Atsižvelgęs į tai, kas išdėstyta, ir nusprendęs, kad kitų apeliacinių skundų pagrindų nagrinėti nereikia ir kad byla šioje stadijoje negali būti išspręsta, Teisingumo Teismas panaikino pirmiau nurodytą sprendimą *Ufex ir kt. prieš Komisiją* ir grąžino bylą Pirmosios instancijos teismui.

Antrasis procesas Pirmosios instancijos teisme ir skundžiamas sprendimas

- 17 Byla buvo paskirta ketvirtajai išplėstinei Pirmosios instancijos teismo kolegijai. Kadangi 2004 m. rugsėjo 13 d. Pirmosios instancijos teismo sprendimu (OL C 251, 2004, p. 12) buvo pakeista Pirmosios instancijos teismo kolegijų sudėtis, teisėjas pranešėjas paskirtas į trečiąją išplėstinę kolegiją, kuriai dėl to ši byla ir priskirta (skundžiamo sprendimo 37 punktas).
- 18 Žodinė proceso dalis iš pradžių buvo baigta 2005 m. rugpjūčio 23 d., vėliau, ją atnaujinus, – 2005 m. rugpjūčio 19 dieną.
- 19 Skundžiamame sprendime Pirmosios instancijos teismas išnagrinėjo šalių reikalavimus, likusius grąžinus bylą.
- 20 Skundžiamo sprendimo 49 punkte Pirmosios instancijos teismas visų pirma padarė išvadą, kad *UFEX ir kt.* iš esmės ir toliau nurodomi antrasis, trečiasis ir ketvirtasis pagrindai, susiję su pareigos motyvuoti pažeidimu, faktų netikslumais ir akivaizdžiomis vertinimo klaidomis analizėje dėl atlygio už *La Poste* suteiktą pagalbą bei klaidingu valstybės pagalbos sąvokos taikymu, nurodyti byloje, kur Pirmosios instancijos teismas priėmė sprendimą *Ufex ir kt. prieš Komisiją*.

- 21 Skundžiamo sprendimo 51 punkte nusprendęs, kad visų pirma reikia išnagrinėti pagrindą, susijusį su pareigos motyvuoti pažeidimu, Pirmosios instancijos teismas pridūrė, kad „sutampantys pagrindai, susiję su faktų netikslumais ir akivaizdžiomis vertinimo klaidomis bei klaidingu valstybės pagalbos sąvokos taikymu, vėliau bus nagrinėjami bendrai.“
- 22 Skundžiamo sprendimo 63–71 punktuose priminęs teismo praktiką motyvavimo srityje, Pirmosios instancijos teismas to paties sprendimo 77–95 punktuose patvirtino pirmąjį pagrindą remdamasis tuo, kad ginčijamame sprendime nurodyti motyvai neleido įvertinti nei visų papildomų logistinės ir komercinės pagalbos suteikimo kintamųjų sąnaudų, nei adekvataus įnašo į su pašto tinklo naudojimu susijusias fiksuotąsias sąnaudas, nei adekvačių palūkanų už nuosavą kapitalą, nei, bendrai kalbant, sąnaudų padengimo.
- 23 Be to, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 96–100 punktuose nustatė aplinkybes, kurios šioje byloje pateisina išsamesnę ginčijamo sprendimo motyvaciją.
- 24 Šio sprendimo 101 punkte teismas padarė išvadą, „<...> kad reikia panaikinti (ginčijamą) sprendimą dėl motyvavimo stokos, kiek tai susiję su išvada, jog *La Poste* suteikta *SFMI-Chronopost* logistinė ir komercinė pagalba nėra valstybės pagalba“.
- 25 Tada Pirmosios instancijos teismas išnagrinėjo pagrindą, susijusį su valstybės pagalbos sąvokos pažeidimu.
- 26 Jis skundžiamo sprendimo 102 punkte visų pirma nusprendė, kad, atsižvelgiant į ginčijamo sprendimo motyvavimo stoką, jis negali išnagrinėti *SFMI-Chronopost* pelningumo priežasčių arba argumentų, susijusių su tuo, kad *SFMI-Chronopost* sąnaudos tariamai nebuvo padengtos, kad tam tikri elementai, kuriais rėmėsi

Komisija, nepakankamai įvertinti ir savavališki, kad padaryta klaidų *Deloitte* ataskaitos 4 priede esančiose apskaitos pataisose ir kad VPN buvo nepagrįstai aukšta.

27 Antra, skundžiamo sprendimo 162–171 punktuose Pirmosios instancijos teismas atmetė visus kitus *UFEX ir kt.* argumentus, išskyrus tą, kad pats *Postadex* klientų perdavimas buvo atskira nuo logistinės ir komercinės pagalbos priemonė ir taip pat sudarė valstybės pagalbą.

28 Dėl šio paskutinio klausimo Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad Komisija, manydama, kad šis perdavimas, atsižvelgiant į tai, jog jis neatneša jokios tiesioginės finansinės naudos, nėra valstybės pagalba, padarė teisės klaidą.

29 Skundžiamu sprendimu Pirmosios instancijos teismas:

— panaikino ginčijamą sprendimą tiek, kiek juo konstatuojama, kad nei *La Poste* savo dukterinei bendrovei *SFMI-Chronopost* suteikta logistinė ir komercinė pagalba, nei *Postadex* perdavimas nėra *SFMI-Chronopost* suteikta valstybės pagalba,

— nurodė Komisijai padengti savo bylinėjimosi išlaidas ir 75 % *UFEX ir kt.* bylinėjimosi išlaidų, išskyrus patirtąsias dėl įstojimo į bylą Pirmosios instancijos teisme ir Teisingumo Teisme,

— nurodė *UFEX ir kt.* padengti likusią dalį savo Pirmosios instancijos teisme ir Teisingumo Teisme patirtų bylinėjimosi išlaidų ir

- nurodė *Chronopost*, *La Poste* ir Prancūzijos Respublikai padengti savo Pirmosios instancijos teisme ir Teisingumo Teisme patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Apeliacinių skundų nagrinėjimas Teisingumo Teisme

30 Savo apeliaciniu skundu *Chronopost* Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti skundžiamą sprendimą tiek, kiek juo ginčijamas sprendimas panaikinamas iš dalies,
- iš naujo išnagrinėti likusią skundžiamo sprendimo dalį ir priimti galutinį sprendimą dėl ginčo,
- atmesti prašymą panaikinti ginčijamą sprendimą,
- priteisti iš *UFEX ir kt.* bylinėjimosi išlaidas.

31 Savo apeliaciniu skundu *La Poste* Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti skundžiamą sprendimą tiek, kiek juo ginčijamas sprendimas panaikinamas iš dalies,

— priteisti iš *UFEX ir kt.* Pirmosios instancijos teisme ir Teisingumo Teisme *La Poste* patirtas bylinėjimosi išlaidas.

32 *UFEX ir kt.* Teisingumo Teismo prašo:

— atmesti apeliacinius skundus,

— priteisti iš *Chronopost* ir *La Poste* bylinėjimosi išlaidas.

33 2007 m. balandžio 18 d. Teisingumo Teismo pirmininko nutartimi abi bylos buvo sujungtos, kad būtų bendrai vykdoma žodinė proceso dalis bei priimtas sprendimas.

Dėl apeliacinių skundų

34 *Chronopost* ir *La Poste* – apeliančės šiuose apeliaciniuose skunduose – iš esmės nurodo keturis pagrindus, atitinkamai dėl:

— proceso pažeidimo, susijusio su neteisėta skundžiamą sprendimą priėmusio Pirmosios instancijos teismo sudėtimi,

— proceso pažeidimo, susijusio su Pirmosios instancijos teismo nepriimtino pagrindo išnagrinėjimu iš esmės,

- Pirmosios instancijos teismo teisės klaidos, padarytos vertinant pareigą motyvuoti ginčijamą sprendimą tiek, kiek tai susiję su *La Poste* suteikta *SFMI-Chronopost* logistine ir komercine pagalba,

- Pirmosios instancijos teismo teisės klaidos, padarytos vertinant valstybės pagalbos sąvoką, kiek tai susiję su *Postadex* klientų perdavimu.

Pirmasis pagrindas: proceso pažeidimas, susijęs su neteisėta skundžiamą sprendimą priėmusio Pirmosios instancijos teismo sudėtimi

Šalių argumentai

³⁵ *Chronopost* ir *La Poste* teigia, kad skundžiamas sprendimas buvo priimtas vykstant neteisėtam procesui, nes šią bylą sprendžiančio teismo sudėtyje pranešėjas buvo teisėjas, kuris kartu buvo ir pastarosios sudėties teismo pirmininkas bei teisėjas pranešėjas tos sudėties teismo, kuri priėmė minėtą sprendimą *Ufex ir kt. prieš Komisiją*.

³⁶ Be to, pagrindinis teisės į teisingą bylos nagrinėjimą principas, įtvirtintas 1950 m. lapkričio 4 d. Romoje pasirašytos Žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių apsaugos konvencijos (toliau – EŽTK) 6 straipsnyje, nustatantis sąlygą, kad bylą nagrinėtų nepriklausomas ir nešališkas teismas, reikalauja, kad nekiltų jokių abejonių dėl bylą sprendžiančio teismo, kuriam byla buvo grąžinta panaikinus minėtą sprendimą *Ufex ir kt. prieš Komisiją*, sudėties nešališkumo; tačiau į šią sudėtį įtrauktas teisėjas, su šia byla susipažinęs kaip teisėjas pranešėjas teismo sudėtyje, priėmusioje sprendimą, kuris buvo panaikintas. Todėl buvo pažeistas ES 6 straipsnis.

37 *UFEX ir kt.* visų pirma teigia, kad šis pagrindas yra nepriimtinas. Kadangi skundžiamą sprendimą priėmusio teismo sudėtis ir teisėjo pranešėjo pavardė buvo žinomos prieš prasidedant Pirmosios instancijos teismo žodinei proceso daliai, *Chronopost* ir *La Poste* joje galėjo pareikšti savo abejones dėl bylą sprendžiančio teismo sudėties nešališkumo. Kadangi jos šia galimybe nepasinaudojo, jų pagrindas yra naujas ir todėl nepriimtinas, kaip tai 1999 m. rugsėjo 9 d. Sprendime *Petrides prieš Komisiją* (C-64/98 P, Rink. p. I-5187) nusprendė Teisingumo Teismas.

38 Antra, *UFEX ir kt.* teigia, kad šis pagrindas nėra pagrįstas. Skundžiamą sprendimą priėmusio teismo sudėtis iš tiesų atitinka Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 118 straipsnio, kuriuo reglamentuojama bylą sprendžiančio teismo sudėtis, kai Teisingumo Teismas, panaikinęs pirmąjį sprendimą, grąžina jam bylą, nuostatas.

39 Pagal šias nuostatas nereikalaujama paskirti bylą kitos sudėties teismui – tai būtų netgi neįmanoma, jei pirmasis sprendimas yra priimtas plenariniame posėdyje. Jokia kita bendra valstybių narių konstitucinė tradicija tam neprieštarauja šioje srityje. Manoma, kad kolegialumas panaikina bylą sprendžiančio teismo sudėties nario šališkumo pavojų.

40 Atsižvelgiant į Europos žmogaus teisių teismo (toliau – EŽTT) požiūrį į teismo šališkumą, konstatuotina, kad joks subjektyvus ar objektyvus šališkumo elementas šioje byloje negali būti nustatytas. Atvirkščiai, tokios sudėtingos bylos kaip ši patikėjimas tam pačiam teisėjui pranešėjui, kuris su ja susipažino dar iki bylos grąžinimo, atitinka gero teisingumo administravimo principą.

41 Savo dublikuose *Chronopost* ir *La Poste* ginčija jų nurodyto pagrindo nepriimtinumą. Iš tiesų *UFEX ir kt.* niekaip negali remtis tuo, kad pagrindas, susijęs su pagrindinio principo pažeidimu – kuris dėl to susijęs su viešąja tvarka ir jo negali būti atsisakyta, – yra naujas.

42 Be to, toks pagrindas negali būti nurodytas, kol Pirmosios instancijos teismas priims sprendimą. Tokio pagrindo taip pat neapima atskirieji procesiniai klausimai, dėl kurių Pirmosios instancijos teismas galėtų priimti sprendimą pagal savo procedūros reglamento 111 straipsnį. Šiame reglamente nėra kitos nuostatos, kuria remiantis būtų galima prieštarauti dėl teisėjo paskyrimo. Kadangi Teisingumo Teismui pateiktame skunde minėtas pagrindas jau buvo nurodytas, jis nėra naujas pagrindas, pateiktas „vykstant procesui“ Teisingumo Teismo procedūros reglamento 42 straipsnio 2 dalies prasme.

43 Savo triplikuose *UFEX ir kt.* teigia, kad dublike nurodyti argumentai, jog pagrindinio principo pažeidimas yra pagrindas, susijęs su viešąja tvarka, turi būti laikomi nauju pagrindu ir todėl nepriimtini. Be to, Teisingumo Teismo procedūros reglamento 42 straipsnio 2 dalyje nurodytas procesas yra tas, kuris prasideda Pirmosios instancijos teisme ir tęsiasi Teisingumo Teisme nagrinėjant apeliacinį skundą.

Teisingumo Teismo vertinimas

44 Teisė į teisingą bylos nagrinėjimą, kuri visų pirma išplaukia iš EŽTK 6 straipsnio 1 dalies, yra pagrindinė teisė, kurią Europos Sąjunga gerbia kaip pagrindinį principą pagal ES 6 straipsnio 2 dalį (2007 m. birželio 26 d. Sprendimo *Ordre des barreaux francophones et germanophone ir kt.*, C-305/05, Rink. p. I-5305, 29 punktą).

45 Ši teisė į teisingą bylos nagrinėjimą reiškia, jog asmuo turi teisę, kad bylą per įmanomai trumpiausią laiką viešumo sąlygomis teisingai išnagrinėtų pagal įstatymą įsteigtas nepriklausomas ir nešališkas teismas. Tokia teisė taikoma teisme nagrinėjant ieškinį dėl Komisijos sprendimo (šiuo klausimu žr. 1998 m. gruodžio 17 d. Sprendimo *Baustahlgewebe prieš Komisiją*, C-185/95 P, Rink. p. I-8417, 21 punktą).

46 Teisės, kad bylą išnagrinėtų nepriklausomas ir nešališkas teismas, garantijos, būtent tos, kurios apibrėžia teismo sąvoką ir sudėtį, yra kertinis teisės į teisingą bylos nagrinėjimą akmuo. Ši teisė reiškia, kad kiekvienas teismas privalo patikrinti, ar jo sudėtis atitinka tokį nepriklausomo ir nešališko teismo reikalavimą, kai šiuo klausimu kyla ginčas, kuris iš pirmo žvilgsnio neatrodo akivaizdžiai nereikšmingas. Tokį patikrinimą būtina atlikti, kad demokratinės visuomenės teismai suteiktų proceso dalyviui pasitikėjimą (šiuo klausimu žr. 1996 m. balandžio 23 d. Europos žmogaus teisių teismo sprendimą *Remli prieš Prancūziją*, *Recueil des arrêts et décisions* 1996-II, p. 574, § 48). Šiuo atžvilgiu tokia kontrolė yra esminis formalumas, kurio laikymasis susijęs su viešąja tvarka.

47 Iš to matyti, kad jei nagrinėjant apeliacinį skundą šiuo klausimu kyla ginčas, kuris, kaip antai šioje byloje, nėra akivaizdžiai nereikšmingas, Teisingumo Teismas turi patikrinti skundžiamą sprendimą priėmusio Pirmosios instancijos teismo sudėties teisėtumą.

48 Kitaip tariant, toks pagrindas, susijęs su Pirmosios instancijos teismo sudėties neteisėtumu, kaip antai nurodytasis Teisingumo Teismui, turi būti laikomas pagrindu, susijusiu su viešąja tvarka, kuris turi būti išnagrinėtas šio teismo iniciatyva (dėl Teisingumo Teismo rėmimosi pagrindu, susijusiu su viešąja tvarka, savo iniciatyva žr., be kita ko, 1998 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France*, C-367/95 P, Rink. p. I-1719, 67 punktą).

49 Toks pagrindas gali būti nagrinėjamas bet kurioje proceso stadijoje (šiuo klausimu žr. 1997 m. vasario 20 d. Sprendimo *Komisija prieš Daffix*, C-166/95 P, Rink. p. I-983, 25 punktą).

50 Šiomis sąlygomis ta aplinkybė, kad Komisija – pagrindinė šalis pirmojoje instancijoje – Pirmosios instancijos teisme nenurodė pažeidimo, kuriuo grįsdamos savo pagrindą Teisingumo Teisme rėmėsi *Chronopost* ir *La Poste*, ir todėl suinteresuotieji asmenys, įstojusios į bylą pirmojoje instancijoje šalys, bet kuriuo atveju nebegali to padaryti pateikdamos savo apeliacinį skundą, negalima veiksmingai pasiremti prieštaraujant tam, kad Teisingumo Teismas tokį pagrindą nagrinėtų.

- 51 Šiuo klausimu iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti – tai ir neginčijama, – kad teisėjo pranešėjo funkcijos skundžiamą sprendimą priėmusio teismo sudėtyje buvo patikėtos vienam iš jo narių, kuris buvo teismo pirmininkas ir pranešėjas bylą sprendžiančio teismo, priėmusio minėtą sprendimą *Ufex ir kt. prieš Komisiją*, sudėtyje.
- 52 Tačiau nėra įrodyta, kad paskirdamas teisėją pranešėją Pirmosios instancijos teismas nesilaikė visiems jo nariams taikomo nešališkumo reikalavimo ir taip pažeidė pagrindinę teisę į teisingą bylos nagrinėjimą.
- 53 Visų pirma reikia pažymėti, kad pats faktas, jog tam pačiam teisėjui, dalyvaujančiam dviejose bylą sprendžiančio teismo sudėtyse iš eilės, patikimos teisėjo pranešėjo funkcijos, savaime nedaro įtakos vertinant nešališkumo reikalavimo laikymąsi, nes šios funkcijos įgyvendinamos teisme, kuris sprendimą priima kolegialiai.
- 54 Antra, nešališkumo reikalavimas apima du aspektus. Viena vertus, teismas turi būti subjektyviai nešališkas, t. y. joks jo narys neturi asmeniškai palaikyti kurios nors šalies ar iš anksto būti nusistatęs – asmeninis nešališkumas preziumuojamas tol, kol neįrodyta kitaip. Kita vertus, teismas turi būti objektyviai nešališkas, t. y. pateikti pakankamas garantijas, kad šiuo atžvilgiu būtų panaikintos bet kokios pagrįstos abejonės (šiuo klausimu visų pirma žr. 1993 m. vasario 24 d. Europos žmogaus teisių teismo sprendimo *Fey prieš Austriją*, serija A Nr.° 255-A, p. 12, 28 punktą; 1997 m. vasario 25 d. Sprendimą *Findlay prieš Jungtinę Karalystę*, *Recueil des arrêts et décisions* 1997-I, p. 281, § 73 ir 2007 m. spalio 4 d. Sprendimą *Forum Maritime S.A. prieš Rumuniją*, Nr.° 63610/00 ir 38692/05, dar nepaskelbtas *Recueil des arrêts et décisions*).
- 55 Tačiau pažymėtina, pirma, kad šioje byloje *Chronopost* ir *La Poste* nenurodo Pirmosios instancijos teismo teisėjų asmeninio šališkumo.
- 56 Antra, ta aplinkybė, kad tas pats teisėjas yra įtrauktas į abi bylą sprendžiančio teismo sudėtis, kurios nagrinėjo tą pačią bylą iš eilės, nesant jokių kitų objektyvių aplinkybių, pati savaime negali sukelti abejonių dėl Pirmosios instancijos teismo nešališkumo.

57 Šiuo atžvilgiu neatrodo, kad pagal Bendrijos teisę bylos grąžinimas visiškai skirtingos sudėties bylą sprendžiančiam teismui nei tas, kuris bylą nagrinėjo pirmą kartą, turi ar gali būti laikoma bendrąja pareiga.

58 Be to, Europos Žmogaus Teisių Teismas nusprendė, kad nėra bendros taisyklės, išplaukiančios iš nešališkumo pareigos, teismui, panaikinančiam administracinį ar teismo sprendimą, privalomai grąžinti bylą kitam teismui arba organui, kurio sudėtis būtų kitokia nei šio teismo (žr., be kita ko, 1971 m. liepos 16 d. Europos žmogaus teisių teismo sprendimo *Ringeisen prieš Austriją*, serija A Nr. 13, 97 punktą ir 1995 m. rugsėjo 26 d. Sprendimo *Diennet prieš Prancūziją*, serija A, Nr. 325-A, 37 punktą).

59 Taip pat pažymėtina, kad pagal EŽTK 27 straipsnio 3 dalį, kai byla perduodama Europos žmogaus teisių teismo didžiajai kolegijai, nė vienas sprendimą priėmusios kolegijos sudėtyje buvęs teisėjas negali dalyvauti didžiosios kolegijos posėdyje, išskyrus tos kolegijos pirmininką bei teisėją, posėdžiavusį nuo byloje dalyvaujančios Aukštosios susitariančiosios šalies. Taigi pagal EŽTK sutinkama, kad teisėjai, kurie iš pradžių išnagrinėjo bylą, gali dalyvauti kitoje teisėjų sudėtyje ir iš naujo išnagrinėti tą pačią bylą – ši aplinkybė pati savaime nėra nesuderinama su teisingo bylos nagrinėjimo reikalavimais.

60 Šiomis aplinkybėmis šioje byloje nėra įrodyta, kad skundžiamą sprendimą priėmusi teismo sudėtis buvo neteisėta vien dėl to, kad joje posėdžiavo Pirmosios instancijos teismo teisėjas, kuris jau posėdžiavo prieš tai bylą nagrinėjusioje teismo sudėtyje.

61 Taigi pirmasis pagrindas turi būti atmestas.

Antrasis pagrindas: proceso pažeidimas, susijęs su Pirmosios instancijos teismo nepriimtino pagrindo išnagrinėjimu iš esmės

Šalių argumentai

⁶² *La Poste* pirmoje apeliacinio skundo dalyje teigia, kad Pirmosios instancijos teismas neišnagrinėjo prieštaravimo dėl *UFEX ir kt.* nurodyto pagrindo, susijusio su tuo, kad *Postadex* perdavimas sudarė valstybės pagalbą, t. y. dėl pagrindo, kuris nebuvo nurodytas procese, kuriame priimtas minėtas sprendimas *Ufex ir kt. prieš Komisiją* ir kuris todėl buvo naujas pagrindas procese, kuriame priimtas skundžiamas sprendimas, priimtino. Antroje dalyje ji teigia, kad išnagrinėdamas šį pagrindą, kuris buvo naujas, Pirmosios instancijos teismas pažeidė savo procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalies nuostatas.

⁶³ *UFEX ir kt.* ginčija šio pagrindo pirmos dalies priimtinumą, nes jis buvo grindžiamas painiais ir prieštarais argumentais, be to, jame nebuvo nurodyta, kokia Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento nuostata pažeista.

⁶⁴ Ši dalis nėra pagrįsta, nes Pirmosios instancijos teismas neturėjo nagrinėti prieštaravimo dėl priimtino, nes jį pateikė tik įstojusi į bylą šalis. Be to, nurodydama, kad Pirmosios instancijos teismas perkvalifikavo šį pagrindą, pagal pateiktą ieškinį nagrinėdamas jį kaip pagrindą, susijusį su akivaizdžia vertinimo klaida, *La Poste* sutinka, jog šis pagrindas buvo tinkamai nurodytas ir todėl jis nebuvo naujas. Taigi, kadangi Pirmosios instancijos teismas formaliai turėjo teisę perkvalifikuoti šiame ieškinyje nurodytus argumentus, antroji dalis taip pat yra nepagrįsta.

⁶⁵ Savo dublike *La Poste* nesutinka, kad pirma jos pateikto antrojo pagrindo dalis yra nepriimtina. Ji teigia, kad tai yra aišku. Be to, net jei jos Pirmosios instancijos teismui pateiktas prieštaravimas dėl priimtino buvo nepriimtinas, teismas turėjo tai aiškiai konstatuoti. Teisingumo Teismo praktika, susijusi su į bylą įstojusių šalių nurodytų

pagrindų nepriimtinumui, yra sudėtingesnė, nei teigia *UFEX ir kt.*, ir neatmetama galimybė, kad šie prieštaravimai būtų išnagrinėti kiekvienu atveju atskirai. Šioje byloje prieštaravimas yra priimtinas, nes, *La Poste* manymu, visų pirma, jos nurodytais pagrindais buvo siekiama tų pačių tikslų, kurių siekė Komisija, be to, *UFEX ir kt.* naują pagrindą nurodė jau po įstojimo, pagaliau *La Poste*, apkaltinta valstybės pagalbos taisyklių pažeidimu, buvo suinteresuota pateikti prieštaravimą, kurio Komisija nenurodė.

- ⁶⁶ Savo triplike *UFEX ir kt.* dar kartą patvirtina, kad į bylą įstojusios šalies nurodytas prieštaravimas nepriimtinas, o tai, kad pagrindas yra naujas, nėra susiję su viešąja tvarka.

Teisingumo Teismo vertinimas

— Dėl pirmos antrojo pagrindo dalies

- ⁶⁷ Įstojusi į bylą šalis neturi teisės pateikti prieštaravimo dėl priimtumo, jei jis nebuvo nurodytas atsakovės reikalavimuose (žr. 1993 m. kovo 23 d. Sprendimo *CIRFS ir kt. prieš Komisiją*, C-313/90, Rink. p. I-1125, 21 ir 22 punktus; 1993 m. birželio 15 d. Sprendimo *Matra prieš Komisiją*, C-225/91, Rink. p. I-3203, 11 ir 12 punktus bei 2002 m. kovo 19 d. Sprendimo *Komisija prieš Airiją*, C-13/00, Rink. p. I-2943, 5 punktą).
- ⁶⁸ Akivaizdu, kad procese, kuriame priimtas skundžiamas sprendimas, *La Poste* buvo įstojusi į bylą palaikyti Komisijos reikalavimus šalis, o Komisija nepateikė prieštaravimo dėl priimtumo – juo *La Poste* rėmėsi Pirmosios instancijos teisme, – susijusio su tuo, kad *UFEX ir kt.* pagrindas dėl *Postadex* perdavimo buvo naujas, nes jis nenurodytas procese, kuriame priimtas minėtas sprendimas *Ufex ir kt. prieš Komisiją*.

69 Todėl pats *La Poste* nurodytas prieštaravimas dėl priimtino, kuris, kaip savo išvados 65 punkte pažymėjo generalinė advokatė, nebuvo susijęs su viešąja tvarka, buvo nepriimtinas. Šiomis aplinkybėmis, net jei Pirmosios instancijos teismas turėjo išnagrinėti šį prieštaravimą, tikrai turėjo padaryti išvadą, kad jis nepriimtinas. Tai, kad jis tokios išvados nepadarė, neturi jokio poveikio *La Poste* teisėms – pastaroji, siekdama užginčyti skundžiamo sprendimo teisėtumą, negali remtis šiuo neveikimu.

70 Šiomis aplinkybėmis, net darant prielaidą, kad pirma antrojo pagrindo dalis priimtina, ji bet kuriuo atveju nėra pagrįsta. Todėl ją reikia atmesti.

— Dėl antros antrojo pagrindo dalies

71 Primintina, kad pagal Pirmosios instancijos teismo procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalį, taikomą pagal to paties reglamento 120 straipsnį, kai Pirmosios instancijos teismui, kaip šioje byloje, Teisingumo Teismo sprendimu grąžinamas sprendimas, vykstant procesui negalima pateikti naujų pagrindų, išskyrus tuos atvejus, kai jie pagrindžiami teisinėmis arba faktinėmis aplinkybėmis, kurios tapo žinomos vykstant procesui. Iš to darytina išvada, kad Teisingumui Teismui grąžinus bylą, šalys iš principo negali remtis pagrindais, kurie nebuvo nurodyti vykstant procesui, kur buvo priimtas, bet vėliau Teisingumo Teismo panaikintas Pirmosios instancijos teismo sprendimas.

72 Iš ieškinio, kurį *UFEX ir kt.* pateikė Pirmosios instancijos teismui procese, kur buvo priimtas minėtas sprendimas *Ufex ir kt. prieš Komisiją*, matyti, kad prašymas panaikinti buvo grindžiamas keturiais pagrindais, kuriuos Pirmosios instancijos teismas išnagrinėjo kaip susijusius su teisės į gynybą pažeidimu, motyvavimo stoka, faktų netikslumais bei akivaizdžiomis vertinimo klaidomis ir valstybės pagalbos sąvokos pažeidimu (minėto sprendimo *Ufex ir kt. prieš Komisiją* 37 punktas).

- 73 Savo pastabų, pateiktų priėmus minėtą sprendimą *Chronopost ir kt. prieš Ufex ir kt.*, 32–41 punktuose *UFEX ir kt.* paliko tris paskutinius pagrindus, kuriuos Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 49 punkte vertino kaip susijusius su pareigos motyvuoti pažeidimu, faktų netikslumais bei akivaizdžiomis vertinimo klaidomis ir klaidingu valstybės pagalbos sąvokos taikymu.
- 74 Iš šių pastabų tyrimo nėra aišku, kad *UFEX ir kt.* ketino pateikti naują pagrindą. Taip pat nustatyta, kad, kiek tai susiję su *Postadex* perdavimu, argumentai, pagrindžiantys pagrindą, susijusį su faktų netikslumais ir akivaizdžiomis vertinimo klaidomis, jau buvo nurodyti jų ieškinyje, pareikštame procese, kur buvo priimtas minėtas sprendimas *Ufex ir kt. prieš Komisiją*. Šie argumentai negali būti laikomi sudarančiais naują pagrindą.
- 75 Be to, kaip Pirmosios instancijos teismas teisingai pažymėjo skundžiamo sprendimo 51 punkte, pagrindai, susiję su faktų netikslumais ir akivaizdžiomis vertinimo šioje byloje klaidomis, sutampa su pagrindu, susijusiu su klaidingu valstybės pagalbos sąvokos taikymu. Šiomis aplinkybėmis Pirmosios instancijos teismas *UFEX ir kt.* argumentus, susijusius su *Postadex* perdavimu, pagrįstai galėjo perkvalifikuoti į pagrindžiančius pagrindą, susijusį su klaidingu valstybės pagalbos sąvokos taikymu (dėl teisės perkvalifikuoti pagrindą žr. 1998 m. lapkričio 19 d. Sprendimo *Parlamentas prieš Gaspari*, C-316/97 P, Rink. p. I-7597, 21 punktą).
- 76 Todėl tai, kad Pirmosios instancijos teismas atsakė į šiuos argumentus, nagrinėdamas pagrindą, susijusį su klaidingu valstybės pagalbos sąvokos taikymu, nereiškia, jog jis nagrinėjo naują pagrindą, todėl jis nepažeidė savo Procedūros reglamento 48 straipsnio 2 dalies nuostatų.
- 77 Kadangi antra antrojo pagrindo dalis nėra pagrįsta, ją taip pat reikia atmesti.

78 Vadinas, antrasis pagrindas turi būti atmestas visas.

Trečiasis ieškinio pagrindas: Pirmosios instancijos teismo teisės klaidos, padarytos vertinant pareigą motyvuoti ginčijamą sprendimą tiek, kiek ji susijusi su „La Poste“ „SFMI-Chronopost“ suteikta logistine ir komercine pagalba

79 Siekiant išnagrinėti šį pagrindą, prieš nurodant šalių pateiktų argumentų santrauką būtina priminti Pirmosios instancijos teismo motyvus, kuriais remdamasis jis padarė išvadą, kad ginčijamas sprendimas nebuvo pakankamai motyvuotas.

Pirmosios instancijos teismo panaikinimo motyvai

80 Skundžiamo sprendimo 63–71 punktuose priminęs su Bendrijos institucijų aktų motyvavimu susijusius EB sutarties reikalavimus, kurie apibrėžti teismo praktikoje, Pirmosios instancijos teismas atliko ginčijamo sprendimo motyvavimo tyrimą, iš esmės remdamasis dviem, jo manymu, lemiamomis, elementų kategorijomis.

81 Visų pirma Pirmosios instancijos teismas manė, kad jis turi ištirti, ar Komisija laikėsi pareigos motyvuoti, atsižvelgiant į pirmiau nurodytame sprendimo *Chronopost ir kt. prieš Ufex ir kt.* 40 punkte nustatytus principus, apie kuriuos priminta šio sprendimo 15 punkte.

82 Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 72 punkte padarė išvadą, kad: „<...> tai ypač apima (ginčijamo) sprendimo motyvų pakankamumo tyrimą, susijusį su tuo, ar *SFMI-Chronopost* prašomas atlygis padengia, pirma, visas papildomas logistinės ir komercinės pagalbos teikimo kintamąsias sąnaudas, antra, adekvatų

inašą į su pašto tinklo naudojimu susijusias fiksuotąsias sąnaudas, ir, trečia, adekvačias palūkanas už nuosavą kapitalą, panaudotą konkurencinėje *SFMI-Chronopost* veikloje, ir su tuo, ar egzistuoja požymiai, rodantys, jog šie elementai buvo nepakankamai įvertinti arba nustatyti savavališkai“.

83 Dėl kiekvieno iš šių klausimų Pirmosios instancijos teismas nusprendė, kad ginčijamame sprendime nebuvo pateikta pakankamai paaiškinimų.

84 Antra, Pirmosios instancijos teismas, priminęs, jog pareiga motyvuoti turi būti vertinama atsižvelgiant į bylos aplinkybes, kurios tam tikru atveju galėtų pateisinti išsamesnę motyvaciją, nusprendė, kad būtent taip buvo šioje byloje.

85 Šiuo klausimu Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 97 punkte nusprendė, kad: „<...> išsamesnę motyvaciją pateisina aplinkybės, susijusios su tuo, kad sprendimas yra vienas iš pirmųjų sprendimų, kuriame, taikant nuostatas valstybės pagalbos srityje, nagrinėjamas sudėtingas klausimas dėl rezervuotame sektoriuje veikiančios patronuojančios bendrovės, teikiančios logistinę ir komercinę pagalbą savo dukterinei bendrovei, kuri neveikia rezervuotame sektoriuje, sąnaudų apskaičiavimo. Antra, pirmojo 1992 m. kovo 10 d. Komisijos sprendimo atmesti atšaukimas, pareiškus ieškinį dėl panaikinimo ir minėtą Teisingumo Teismo sprendimą *SFEI ir kt.*, turėjo paskatinti Komisiją dar kruopščiau ir tiksliau motyvuoti savo požiūrį dėl ginčijamų klausimų. Galiausiai tai, kad per administracinę procedūrą ieškovės pateikė kelis ekonominius tyrimus, taip pat turėjo paskatinti Komisiją, atsakant į šiais ekonominiais tyrimais grindžiamus esminius minėtų ieškovių argumentus, kruopščiai nurodyti motyvus“.

Šalių argumentai

- ⁸⁶ *Chronopost* ir *La Poste* teigia, jog Pirmosios instancijos teismo nustatyti reikalavimai išsamiai motyvuoti ginčijamą sprendimą, kad būtų galima vykdyti jo kontrolę, viršija tai, kas būtina, kiek tai susiję su Komisijos sprendimo, priimto srityje, kurioje ji turi didelę diskreciją, ribotos kontrolės reikalavimu. *Chronopost* priduria, kad Pirmosios instancijos teismas, teigdamas, kad atlieka motyvavimo kontrolę, ir akivaizdžiai piktnaudžiaudamas įgaliojimais, vykdė akivaizdžios vertinimo klaidos arba net ginčijamo sprendimo tinkamumo kontrolę, taip pakeisdamas Komisijos vertinimą savuoju.
- ⁸⁷ *UFEX ir kt.* reikalauja atmesti šį pagrindą, teigdamas, kad ginčijamas sprendimas nebuvo pakankamai motyvuotas ir jame apsiribota tik bendrais teiginiais, kurie netenkina reikalavimo išsamiai argumentuoti skundą. Jos teigia, kad argumentas, susijęs su piktnaudžiavimu įgaliojimais, yra netinkamas Pirmosios instancijos teismo sprendimo atžvilgiu.

Teisingumo Teismo vertinimas

- ⁸⁸ Primintina, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką EB sutarties 190 straipsnio (po pakeitimo – EB 253 straipsnis) reikalavimas nurodyti motyvus turi atitikti atitinkamo teisės akto pobūdį ir aiškiai bei nedviprasmiškai nurodyti institucijos, priėmusios ginčijamą aktą, argumentus taip, kad leistų suinteresuotiesiems asmenims žinoti, kokie priimtose priemonės pagrindai, o kompetentingam teismui – vykdyti jos kontrolę. Reikalavimas motyvuoti turi būti įvertinamas atsižvelgiant į konkrečios bylos aplinkybes, ypač į akto turinį, nurodytų motyvų pobūdį ir šio akto adresatų ar kitų asmenų, su kuriais jis tiesiogiai ir konkrečiai susijęs, interesus gauti paaiškinimus. Nurodant motyvus, nėra reikalaujama tiksliai atskleisti visų susijusių faktinių ir teisinių aplinkybių, nes klausimas, ar akto motyvacija atitinka Sutarties 190 straipsnio reikalavimus, turi būti vertinamas atsižvelgiant ne tik į jo formuluotę, bet ir į kontekstą bei į visas atitinkamas sritį reglamentuojančias teisės normas (žr., be kita ko, 1998 m. balandžio 2 d. Sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France*,

C-367/95 P, Rink. p. I-1719, 63 punktą ir jame nurodytą teismo praktiką ir 2004 m. liepos 15 d. Sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, C-501/00, Rink. p. I-6717, 73 punktą).

⁸⁹ Kalbant konkrečiai apie Komisijos sprendimą, kuriame daroma išvada, jog valstybės pagalba, apie kurią pranešė skundą padavęs asmuo, nebuvo suteikta, reikia konstatuoti, kad Komisija bet kuriuo atveju turi šiam asmeniui aiškiai nurodyti priežastis, dėl kurių skunde nurodytų faktinių ir teisinių aplinkybių nepakako įrodyti, jog buvo suteikta valstybės pagalba. Tačiau Komisija neprivalo pareikšti nuomonės dėl aplinkybių, kurios nesusijusios su ginču, yra nereikšmingos arba aiškiai antraeilės (minėto sprendimo *Komisija prieš Sytraval ir Brink's France* 64 punktas).

⁹⁰ Dar reikia priminti, kad sprendimų valstybės pagalbos srityje teisėtumas turi būti vertinamas atsižvelgiant į informaciją, kurią Komisija turėjo priimdama šį sprendimą (2003 m. rugsėjo 11 d. Sprendimo *Belgija prieš Komisiją*, C-197/99 P, Rink. p. I-8461, 86 punktas ir jame nurodyta teismo praktika).

⁹¹ Būtent atsižvelgiant į šiuos svarstymus reikia vertinti šiuo atveju Pirmosios instancijos teismo pabrėžtų dviejų reikalavimų pagrįstumą nurodyti motyvus kategorijų, kurios primintos šio sprendimo 80–85 punktuose.

⁹² Jeigu savo atsakyme į *UFEX ir kt.* skunde nurodytus motyvus Komisija taikė sąvokos „normalios rinkos sąlygos“ vertinimo kriterijus, kurie gali būti klaidingi, palyginti su tais, kuriuos Teisingumo Teismas pateikė vėliau priimtame minėtame sprendime *Chronopost ir kt. prieš Ufex ir kt.*, tai gali turėti reikšmės ginčijamo sprendimo motyvavimo pagrįstumui, bet ne tam, ar jo motyvacija pakankama procedūros prasme.

- 93 Be to, kalbant apie reikalavimą nurodyti išsamesnius ginčijamo sprendimo motyvus, atsižvelgiant į aplinkybes, kuriomis jis buvo priimtas, Pirmosios instancijos teismo analizė nėra svarbi.
- 94 Pirma, kaip savo išvados 94 punkte pažymėjo generalinė advokatė, tai, kad ginčijamuoju sprendimu vienu iš pirmųjų siekiama išnagrinėti sudėtingą klausimą valstybės pagalbos srityje, susijusį su rezervuotame sektoriuje veikiančios patronuojančios įmonės savo dukterinei įmonei, kuri šiame sektoriuje neveikia, teikiama pagalba, savaime nereiškia, kad suteiktos pagalbos sąnaudų apskaičiavimas turi būti motyvuojamas išsamiai, jei, kaip šioje byloje, Komisija mano, kad skundą pateikusios įmonės motyvai šiuo klausimu buvo klaidingi, atsižvelgiant į principus, kuriais jie pagrįsti. Darant prielaidą, kad pats šis Komisijos požiūris buvo klaidingas, ši aplinkybė gali turėti reikšmės ginčijamo sprendimo pagrįstumui, bet ne jo teisėtumui procedūros prasme.
- 95 Antra, nors tiesa, kad ginčijamas sprendimas buvo priimtas po to, kai Komisija atšaukė savo ankstesnį 1992 m. kovo 10 d. Sprendimą, kuriuo nuspręsta nesiimti veiksmų pagal *UFEX ir kt.* skundą ir dėl kurio pareikštas ieškinys dėl panaikinimo, dėl šio atšaukimo niekaip nesikeičia Komisijos pareigos motyvuoti apimtis. Iš tiesų valstybės pagalbos sąvoka turi būti taikoma objektyviai situacijai, kurią reikia vertinti Komisijos sprendimo priėmimo dieną (2006 m. birželio 22 d. Sprendimo *Belgija prieš Komisiją*, C-182/03, Rink. p. I-5479, 137 punktas). Priežastys, dėl kurių Komisija ankstesniame sprendime skirtingai įvertino nagrinėjamą situaciją, neturi daryti poveikio ginčijamo sprendimo teisėtumo vertinimui.
- 96 Pagaliau būtina motyvų, kuriais rėmėsi skundą pateikusi bendrovė, ir Komisijos sprendimo motyvacijos sąsaja nereikalauja, kad Komisija atmestų kiekvieną savo argumentą, nurodytą grindžiant šiuos motyvus. Pakaktų, kad ji pateiktų sprendimo aplinkybėmis lemiamą reikšmę turinčius faktus ir teisinius argumentus (2007 m. sausio 11 d. Sprendimo *Technische Glaswerke Ilmenau prieš Komisiją*, C-404/04 P, 30 punktas). Šiuo atveju, ir jei pateikti paaiškinimai pagrindžia priežastis, dėl kurių minėti motyvai nebuvo laikyti svarbiais, nei skundą pateikusios bendrovės pateiktų ekonominių tyrimų skaičius, nei jų svarba grindžiant šiuos motyvus negali pakeisti Komisijai tenkančios pareigos motyvuoti apimties.

- 97 Be to, taip pat primintina, kad analizė, ar *La Poste SFMI-Chronopost* suteikta logistinė ir komercinė pagalba, kaip teigia *UFEX ir kt.*, yra valstybės pagalba, buvo atlikta atsižvelgiant į skundžiamo sprendimo priėmimo datą susiklosčiusias aplinkybes, kurioms būdingos dvi elementų kategorijos.
- 98 Pirma, Teisingumas Teismas minėto sprendimo *SFEI ir kt. prieš Komisiją* 62 punkte, kaip buvo priminta šio sprendimo 3 punkte, nusprendė, kad valstybės įmonės logistinė ir komercinė pagalba, suteikta savo privatinės teisės reglamentuojamoms dukterinėms bendrovėms, vykdančioms konkurencijai atvirą veiklą, gali būti laikoma valstybės pagalba Sutarties 92 straipsnio prasme, jei gautas už paslaugą atlygis yra mažesnis nei tas, kurio būtų pareikalauta normaliomis rinkos sąlygomis.
- 99 Antra, aišku, kad, remiantis šiais motyvais, skundu, su kuriuo *UFEX ir kt.* kreipėsi į Komisiją, iš esmės buvo siekiama pagrįsti, kad atlygis už suteiktą logistinę ir komercinę pagalbą yra per mažas (ginčijamo sprendimo I antraštinės dalies E skyrius).
- 100 *UFEX ir kt.* visų pirma teigia, kad atlygis už suteiktą logistinę pagalbą turėjo būti apskaičiuotas remiantis kaina, kurios įmonė, veikianti normaliomis rinkos sąlygomis, turėjo prašyti už nagrinėjamas paslaugas, neatsižvelgdama į „masto ekonomiją“, kuria dėl užimamos savo monopolinės padėties naudojosi *La Poste* ir dėl kurios, skundą pateikusių bendrovių manymu, buvo iškreipta konkurencija.
- 101 Nusprendamas, kad atsakymas į *UFEX ir kt.* pateiktus kaltinimus buvo neadekvatus, Pirmosios instancijos teismas skundžiamo sprendimo 75–95 punktuose nurodė, kad Komisijos pateikta informacija pernelyg bendra ir netiksli.
- 102 Kaip savo išvados 97 punkte pažymėjo generalinė advokatė, Pirmosios instancijos teismas ypač kritikavo pavartotų ekonomikos ir apskaitos sąvokų tikslumo stoką, išnagrinėtų sąnaudų pobūdį ir duomenis, kuriais remiantis buvo atlikti finansiniai

skaičiavimai. Jis konstatavo, jog negalėjo patikrinti galimų fakto ar vertinimo klaidų, ir, kiek tai susiję su kintamosiomis sąnaudomis, manė, kad ginčijamame sprendime bent jau turėjo būti nurodyta bendra suteiktų paslaugų apskaitos analitinių skaičiavimų santrauka.

- 103 Tačiau visų pirma reikia konstatuoti, kaip, beje, skundžiamo sprendimo 73 punkte pažymėjo Pirmosios instancijos teismas, kad priešastys, dėl kurių Komisija atmetė *UFEX ir kt.* pasiūlytą šių paslaugų sąnaudų skaičiavimo metodą, aiškiai matyti iš ginčijamo sprendimo 49–56 punktuose nurodytų motyvų.
- 104 Komisija būtent paaiškina kodėl, jos manymu, *UFEX ir kt.* pateikti išsamūs ekonominiai tyrimai buvo grindžiami normalios rinkos kainos koncepcija, kuri iš esmės klaidinga. Iš tikrųjų šiuose tyrimuose ši kaina apibrėžta kaip už panašios privačios bendrovės teikiamas tokias pačias paslaugas nustatyta kaina bendrovei, su kuria ji nėra susijusi, nors reikia atsižvelgti į tai, kad sandoris buvo sudarytas tarp dviejų tai pačiai grupei priklausančių bendrovių ir kad šiomis aplinkybėmis negalima neatsižvelgti į strateginius motyvus ir sinergiją, kurią sukuria *Chronopost* ir *La Poste* priklausomybė tai pačiai grupei.
- 105 Šiomis aplinkybėmis, kaip savo išvados 106 punkte pažymėjo generalinė advokatė, nėra reikalo pateikti išsamų atsakymą dėl prielaidų ir skaičiavimų, kuriais grindžiami minėti tyrimai, siekiant apskaičiuoti bendras tariamos valstybės pagalbos sumas. Taigi Komisija negali būti kaltinama nepateikusi tokio atsakymo.
- 106 Antra, konstatuotina, kad Pirmosios instancijos teismas nepatikslina, kokie, jo manymu, *UFEX ir kt.* pateikto skundo aspektai ginčijamame sprendime buvo išnagrinėti neadekvačiai.

- 107 Trečia, taip pat reikia pažymėti, kad Pirmosios instancijos teismas nepaiškino, kodėl, jo manymu, ginčijamame sprendime nenurodomi motyvai, kuriais remiantis *UFEX ir kt.* pateikti fakto ir teisės argumentai neleido Komisijai padaryti išvados dėl valstybės pagalbos buvimo. Pateikti motyvai, apie kuriuos buvo priminta šio sprendimo 4 punkte, aiškiai ir nedviprasmiškai papildo Komisijos argumentus ir leidžia vykdyti šio sprendimo teisminę kontrolę.
- 108 Komisijos vartotos ekonomikos ir apskaitos sąvokos, išnagrinėtos sąnaudos ir duomenys, kuriais remiantis buvo atlikti finansiniai skaičiavimai, neišvengiamai susiję su sudėtingais techniniais vertinimais. Kadangi ginčijamas teisės aktas aiškiai atskleidžia Komisijos motyvus tam, kad vėliau būtų galima ginčyti jų pagrįstumą kompetentingame teisme, nebūtina reikalauti atskirai motyvuoti kiekvieną jos priimtą techninį sprendimą arba duomenį, kuriuo sprendimas pagrįstas (pagal analogiją, kiek tai susiję su visuotinai taikomais teisės aktais, be kita ko, žr. 2005 m. liepos 12 d. Sprendimo *Alliance for Natural Health ir kt.*, C-154/04 ir C-155/04, Rink. p. I-6451, 134 punktą).
- 109 Be to, reikia pastebėti, kad būtų užtikrintas bylų konfidencialumas – Komisija turi tokią pareigą pagal EB sutarties 214 straipsnį (po pakeitimo – EB 287 straipsnis), – tam tikri duomenys, visų pirma susiję su paslaugų sąnaudomis, negali būti nurodyti akte, koks nagrinėjamas šioje byloje. Dėl šios priežasties tokiam akte nurodyto nebaigtinio duomenų sąrašo negalima laikyti motyvavimo stoka ir tai netrukdo vėliau vykdyti teisminę kontrolę.
- 110 Galiausiai, nors *UFEX ir kt.* Pirmosios instancijos teismui pateikė įvairių argumentų, neigiančių duomenis, kuriais rėmėsi Komisija, siekdami užginčyti priimtų sprendimų pagrįstumą ir visų pirma jų atitiktį minėtame Teisingumo Teismo sprendime *Chronopost ir kt. prieš Ufex ir kt.* nurodytiems kriterijams, pagal kuriuos būtų galima nustatyti normalias rinkos sąlygas šiuo atveju, Pirmosios instancijos teisme dėl ginčijamo tyrimo turi pasiteisinti pati Komisija.

- 111 Atvirkščiai, ta aplinkybė, kad visa ši informacija nėra nurodyta pačiame ginčijamo sprendimo tekste, neleidžia daryti išvados, kad sprendimas buvo nepakankamai motyvuotas, ypač jei šie argumentai buvo nurodyti ar išplėtoti teismo procese, vykusiame priėmus minėtą sprendimą *Chronopost ir kt. prieš Ufex ir kt.*
- 112 Štai kodėl Pirmosios instancijos teismas, nepadaręs teisės klaidos, negali prieiti prie išvados, kaip jis tai padarė skundžiamo sprendimo 95 punkte, kad nebuvo įmanoma patikrinti, ar naudotame metode ir kuriuo nors iš Komisijos analizės etapų nebuvo padaryta klaida, ir ar jie atitiko Teisingumo Teismo patvirtintinus valstybės pagalbos egzistavimo nustatymo principus.
- 113 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, aišku, kad joks Pirmosios instancijos teismo nurodytas argumentas negali pateisinti ginčijamo sprendimo panaikinimo dėl motyvavimo stokos. Taigi *Chronopost* ir *La Poste* nurodytas pagrindas, kuriame teigiama, kad Pirmosios instancijos teismas, vertindamas Komisijai tenkančią pareigą motyvuoti, padarė teisės klaidą, yra pagrįstas.
- 114 Todėl skundžiamą sprendimą reikia panaikinti tiek, kiek jame buvo nuspręsta dėl šios pareigos pažeidimo panaikinti tą ginčijamo sprendimo dalį, kurioje daroma išvada, jog *La Poste* suteikta logistinė ir komercinė pagalba *SFMI-Chronopost* nėra valstybės pagalba.

Ketvirtasis ieškinio pagrindas: Pirmosios instancijos teismo teisės klaida, padaryta vertinant valstybės pagalbos sąvoką, kiek tai susiję su „Postadex“ klientų perdavimu

Šalių argumentai

- 115 *Chronopost* ir *La Poste* teigia, kad Pirmosios instancijos teismas klaidingai manė, jog valstybės narės veiklos konkurenciniame sektoriuje perdavimas dukterinei bendrovei yra valstybės pagalba, nes klientų bazė, sudaranti iš valstybės išteklių finansuojamus nematerialinius aktyvus, buvo perduota be atlygio.
- 116 Pirmosios instancijos teismas padarė teisės klaidą, nes jis, priešingai nei nustatyta minėtame Teisingumo Teismo sprendime *Chronopost ir kt. prieš Ufex ir kt.*, neatsižvelgė į specifinę *La Poste* padėtį, kuri dėl to, kad pastaroji bendrovė veikia rezervuotame sektoriuje, nėra panaši į privačių bendrovių padėtį. *Postadex* perdavimo negalima dirbtinai atsieti nuo administracijos vykdomo veiklos perdavimo dukterinei bendrovei, kuris negali būti vertinamas taip pat, kaip privačios bendrovės investicija į veikiančią dukterinę bendrovę. Be to, kaip konstatavo Komisija, už valstybės kapitalo įnašą į *Chronopost* buvo sumokėta, todėl valstybė niekaip neparėmė įsteigtos dukterinės bendrovės.
- 117 Be to, nagrinėjamas dukterinės bendrovės įsteigimas – kurio, beje, Komisija siekė liberalizuodama kadaise monopolizuotus sektorius, – negali būti palygintas su bendrovės ir dukterinės bendrovės santykiais. Dukterinės bendrovės įsteigimo ir veiklos perdavimo jai momentu – jis gali būti palygintas su įmonės skaidymu – negalėjo būti suteikta jokia valstybės pagalba, nes tuo metu dar nebuvo pagalbos gavėjo, ir bet kuriuo atveju nebūtinai iš to būtų gauta naudos. Iš tiesų Komisija atsižvelgė į perduotų nematerialinių aktyvų vertę.
- 118 Galiausiai Teisingumo Teismas jau buvo nusprendęs, kad perduodant kapitalą valstybinei dukterinei bendrovei paprastai *a priori* neteikiama pagalba, jei dalyvaujančio

privataus investuotojo dalis yra vienoda – būtent toks atvejis yra šioje byloje, nes TAT, kontroliuojanti 34 % SFMI kapitalo dalies, investavo savo nuosavus aktyvus į SFMI.

- 119 Kiek tai susiję su *UFEX ir kt., Postadex* buvo nemokamai – be jokio atlygio – perduota *SFMI-Chronopost*, nes investuoto nuosavo kapitalo grąža nėra atlygis, šiuo atžvilgiu Komisijos nustatyti duomenys nėra svarbūs. Kapitalo įnašai, kurie pagal įmonių teisę visuomet turi būti įvertinami, *Chronopost*, kaip naujai į rinką įeinančiai bendrovei, suteiktų naudos, nes ji įgytų konkurencinį pranašumą nesant normalių rinkos sąlygų. Monopolinės bendrovės klientai, beje, su minėta bendrove susiję sutartiniais įsipareigojimais, dukterinei bendrovei buvo perduoti nemokamai.
- 120 Siekiant taikyti Sutarties 92 straipsnio 1 dalį nesvarbu, ar kalbama apie skaidymą, ar ne, nes valstybės pagalbos sąvoka apibrėžiama atsižvelgiant ne į ūkinės operacijos priežastis ar būdus, bet į jos poveikį rinkai ir Bendrijos vidaus prekybai.

Teisingumo Teismo vertinimas

- 121 Pirmiausia primintina, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką, siekiant kvalifikuoti „pagalbą“ Sutarties 92 straipsnio 1 dalies prasme, reikalaujama, kad būtų tenkinamos visos šioje nuostatoje įtvirtintos sąlygos (žr. 1990 m. kovo 21 d. Sprendimo *Belgija prieš Komisiją*, vadinamojo „Tubemeuse“, C-142/87, Rink. p. I-959, 25 punktą; 1994 m. rugsėjo 14 d. Sprendimo *Ispanija prieš Komisiją*, C-278/92–C-280/92, Rink. p. I-4103, 20 punktą; 2002 m. gegužės 16 d. Sprendimo *Prancūzija prieš Komisiją*, C-482/99, Rink. p. I-4397, 68 punktą bei 2003 m. liepos 24 d. Sprendimo *Altmark Trans ir Regierungspräsidium Magdeburg*, C-280/00, Rink. p. I-7747, 74 punktą).
- 122 Visų pirma tai turi būti valstybės įsikišimas arba įsikišimas panaudojant valstybinius išteklius. Antra, šis įsikišimas turi galėti paveikti valstybių narių tarpusavio prekybą.

Trečia, juo turi būti suteiktas pranašumas pagalbos gavėjui. Ketvirta, jis turi iškreipti konkurenciją ar kelti grėsmę, kad ji bus iškreipta (be kita ko, žr. 2006 m. kovo 30 d. Sprendimo *Servizi Ausiliari Dottori Commercialisti*, C-451/03, Rink. p. I-2941, 56 punktą).

¹²³ Be to, pagal nusistovėjusią teismo praktiką sutarta nauda gali apimti ne tik pozityvias išmokas, kaip antai subsidijas, paskolas ar tiesiogines investicijas į įmonių kapitalą, bet ir veiksmus, kuriais įvairiais būdais sumažinami paprastai įmonei tenkantys mokestiniai įsipareigojimai ir kurie, nors ir nebūdami subsidijos tiesiogine šio žodžio prasme, yra tokio pačio pobūdžio ir turi tapatų poveikį. Viena iš netiesioginės naudos, kuri turi tokį patį poveikį kaip ir subsidijos, formų yra prekių tiekimas arba paslaugų teikimas preferencinėmis sąlygomis (šiuo klausimu, be kita ko, žr. 2003 m. lapkričio 20 d. Sprendimo *GEMO*, C-126/01, Rink. p. I-13769, 28 ir 29 punktus).

¹²⁴ Skundžiamo sprendimo 165 ir 167 punktuose nuspręsdamas, kad *La Poste* įvykdytas *Postadex* perdavimas – valstybės paslauga – *SFMI-Chronopost* yra valstybės pagalba, Pirmosios instancijos teismas konstatavo, kad šia operacija buvo perduoti klientai, t. y. ekonominę vertę turintis nematerialinių aktyvų elementas, o *SFMI-Chronopost* už gautą naudą niekaip *La Poste* neatsilygino.

¹²⁵ Tokie argumentai leidžia suprasti, kad *La Poste* atsiskyrė nuo *Postadex* be jokio atlygio, tartum perduota veikla būtų privatizuota visiškai nemokamai.

¹²⁶ Tačiau tokia analizė pagrįsta klaidinga prielaida. Iš tiesų neginčijama, kad *La Poste* ši perdavimą įvykdė įsteigdama dukterinę bendrovę ir kad per kontrolinį akcijų paketą, kurį ji 100 % kontroliavo, įgijo 66 % savo dukterinės bendrovės *Chronopost* kapitalo. Negalima atmesti galimybės, kad šiomis akcijų dalimis, bent jau iš dalies, atsižvelgiama į perduotų materialinių ir nematerialinių aktyvų, visų pirma *Postadex* klientų, vertę.

127 Kaip pažymėta generalinės advokatės išvados 117 punkte, *La Poste* išsaugojo *Chronopost* perduotos veiklos ekonominę vertę, kurią sudaro *La Poste* turima 66 % kapitalo dalis *Chronopost*.

128 Šiomis aplinkybėmis konstatuotina, kad Pirmosios instancijos teismas, nepadarydamas teisės klaidos, negalėjo savo analizės grįsti visiškai neatsižvelgdamas į klientų perdavimo įsteigiant dukterinę bendrovę teisinės ir ekonomines sąlygas, nors vien šios sąlygos gali sudaryti atlygį už perdavimu suteiktą naudą.

129 Be to, su tokiu valstybės pagalbos kvalifikavimu būtų galima sutikti tik tuomet, jei toks *Postadex* klientų perdavimas tenkintų visas Sutarties 92 straipsnio 1 dalyje nustatytas sąlygas, apie kurias buvo priminta šio sprendimo 122 straipsnyje ir kurios yra kumuliacinės (šiuo klausimu žr. 2006 m. kovo 23 d. Sprendimo *Enirisorse*, C-237/04, Rink. p. I-2843, 50 punktą).

130 Tačiau nenurodoma, kad buvo tenkinamos visos šios sąlygos. Bet kuriuo atveju, siekiant atsakyti į klausimą, ar, kaip matyti iš ketvirtosios sąlygos, toks perdavimas iškreiptų konkurenciją arba keltų tokią grėsmę, reikėtų pažymėti, kad taip galėtų būti tik tuomet, jei visų pirma jis pakeistų nagrinėjamos rinkos struktūrą ir jau šioje rinkoje konkuruojančių įmonių padėtį.

131 Šiuo klausimu generalinės advokatės išvados 120 punkte pažymėta: kadangi greitojo pašto veiklą, kol buvo įsteigta *SFMI-Chronopost*, naudodama prekės ženklą *Postadex* tiesiogiai jau vykdė *La Poste*, panašu, kad *Postadex* klientų perdavimas *SFMI-Chronopost* pats savaime nepakeičia konkurencijos sąlygų greitojo pašto rinkoje.

132 Šiomis aplinkybėmis *Chronopost* ir *La Poste* nurodytą ketvirtąjį pagrindą reikia priimti bei panaikinti skundžiamą sprendimą tiek, kiek juo panaikinama ta ginčijamo sprendimo dalis, kur konstatuojama, kad *Postadex* perdavimas nėra valstybės pagalba.

133 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, skundžiamą sprendimą reikia panaikinti tiek, kiek, pirma, juo panaikinama ta ginčijamo sprendimo dalis, kur konstatuojama, kad nei *La Poste* savo dukterinei bendrovei *SFMI-Chronopost* suteikta logistinė ir komercinė pagalba, nei *Postadex* perdavimas nėra *SFMI-Chronopost* suteikta valstybės pagalba, ir, antra, juo nurodoma atlyginti patirtas bylinėjimosi išlaidas.

Dėl skundžiamo sprendimo panaikinimo priežasčių

134 Pagal Teisingumo Teismo statuto 61 straipsnio pirmąją pastraipą, jei Teisingumo Teismas Pirmosios instancijos teismo sprendimą panaikina, jis gali pats paskelbti galutinį sprendimą, jei toje bylos stadijoje tai galima daryti. Kadangi būtent toks atvejis yra šioje byloje, Teisingumo Teismas jam pateikto spręsti ginčo ribose turi iš esmės išnagrinėti prašymą panaikinti ginčijamą sprendimą, atsižvelgdamas į tai, kad visus šio sprendimo teisėtumo vertinimo elementus šalys galėjo pateikti per visą proceso, kurį sudaro keletas stadijų, eigą.

Dėl ginčo apimties

135 Visų pirma reikia priminti, kad skundžiamu sprendimu ginčijamas sprendimas buvo panaikintas tik tiek, kiek juo konstatuojama, kad nei *La Poste* savo dukterinei bendrovei *SFMI-Chronopost* suteikta logistinė ir komercinė pagalba, nei *Postadex* perdavimas nėra *SFMI-Chronopost* suteikta valstybės pagalba, nes, kaip buvo

pažymėta šio sprendimo 4 punkte, ginčijamo sprendimo 1 punkte nurodyti kiti elementai, kurių Komisija nelaikė valstybės pagalba.

136 Pirmosios instancijos teismas atmetė *UFEX ir kt.* argumentus, susijusius su šiais kitais elementais, minėtame sprendime *Ufex ir kt. prieš Komisiją*, kaip tai buvo priminta skundžiamo sprendimo 180 punkte, arba pastarojo sprendimo 189–191 punktuose.

137 Be to, nagrinėdamas pagrindą, susijusį su valstybės pagalbos sąvokos pažeidimu, Pirmosios instancijos teismas skundžiamame sprendime atmetė *UFEX ir kt.* pateiktus argumentus, pagrindžiančius šį pagrindą, ir susijusius, pirma, su vadina-mojo „ekstrapoliacijos“ metodo panaudojimu ir, antra, *La Poste* prekės ženklo įvaiz-džio panaudojimu.

138 Šiomis aplinkybėmis, kadangi *UFEX ir kt.*, atsakovės šiame apeliaciniame procese, nepateikė atitinkamų reikalavimų, tai, kad Teisingumo Teismas iš dalies panaikino skundžiamą sprendimą, neturi jam įtakos, nes Pirmosios instancijos teismas šiuos argumentus atmetė.

139 Todėl po panaikinimo – kaip matyti iš šio sprendimo 132 punkto – ginčijamas spren-dimas gali būti ginčo, dėl kurio buvo kreiptasi į Teisingumo Teismą, dalykas tik tiek, kiek juo konstatuojama, kad *La Poste* suteikta logistinė ir komercinė pagalba *SFMI-Chronopost* nėra valstybės pagalba.

140 Šio ginčo dalyko ribose lieka išnagrinėti argumentus, nurodytus grindžiant pagrindą, susijusį su valstybės pagalbos sąvokos pažeidimu, t. y. kuriuos Pirmosios instancijos teismui nurodė *UFEX ir kt.* priėmus minėtą sprendimą *Chronopost ir kt. prieš Ufex ir kt.*, pavyzdžiui, tai, kad *La Poste* sąnaudos nebuvo padengtos, kad tam tikri elementai, kuriais rėmėsi Komisija, nepakankamai neįvertinti ir savavališki, kad *Deloitte*

ataskaitos 4 priede esančiose apskaitos pataisose padaryta klaidų ir kad *La Poste* investicijų vidinė pelno norma buvo pernelyg aukšta.

Dėl prašymo panaikinti ginčijamą sprendimą pagrįstumo

- ¹⁴¹ Pirmiausia reikia pažymėti, kad tokia valstybės pagalbos sąvoka, kokia apibrėžta Sutartyje, yra teisinė sąvoka ir turi būti aiškinama vadovaujantis objektyviais elementais. Dėl šios priežasties Bendrijos teismas iš esmės privalo, atsižvelgdamas tiek į jam pateiktas konkrečias ginčo aplinkybes, tiek į Komisijos padarytus techninius ar sudėtingus vertinimus, vykdyti visapusišką kontrolę, kad galėtų atsakyti į klausimą, ar priemonei taikoma Sutarties 92 straipsnio 1 dalis (2000 m. gegužės 16 d. Sprendimo *Prancūzija prieš Ladbroke Racing ir Komisiją*, C-83/98 P, Rink. p. I-3271, 25 punktas).
- ¹⁴² Iš to darytina išvada, kad Teisingumo Teismas turi patikrinti, ar Komisijos nurodyti faktai yra iš esmės teisingi, ir ar jais remiantis galima įrodyti, kad visos šio sprendimo 122 punkte primintos sąlygos, pagal kurias galima kvalifikuoti „pagalbą“ Sutarties 92 straipsnio 1 dalies prasme, yra tenkinamos.
- ¹⁴³ Kadangi šioje byloje kalbama apie sudėtingą ekonominį vertinimą, taip pat reikia priminti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką teisminė kontrolė dėl Komisijos akto, kuriai reikalingas toks vertinimas, turi apsiriboti patikrinant, ar buvo laikytasi procedūros ir motyvavimo taisyklių, ar teisingos faktinės aplinkybės, kuriomis buvo remiamasi priimant užginčytą sprendimą, ar nėra akivaizdžios šių faktų vertinimo klaidos arba piktnaudžiavimo įgaliojimais (šiuo klausimu žr. 1996 m. vasario 29 d. Sprendimo *Belgija prieš Komisiją*, C-56/93, Rink. p. I-723, 11 punktą ir 2003 m. gegužės 8 d. Sprendimo *Italija prieš SIM 2 Multimedia prieš Komisiją*, C-328/99 ir C-399/00, Rink. p. I-4035, 39 punktą).

144 Be to, kadangi, kaip buvo pažymėta šio sprendimo 94 punkte, valstybės pagalbos sąvoka turi būti taikoma objektyviai situacijai, kurią reikia vertinti Komisijos sprendimo priėmimo datą, vykdant minėtą teisminę kontrolę turi būti atsižvelgiama tik į iki šios datos padarytus vertinimus.

145 Atsižvelgiant į šiuos svarstymus turi būti išnagrinėti *UFEX ir kt.* nurodyti argumentai, kuriais siekiama įrodyti, jog vertinimai, kuriais remdamasi Komisija nusprendė, kad atlygis už laikotarpį nuo 1986 m. iki 1995 m. *La Poste* suteiktą logistinę ir komercinę pagalbą *SFMI-Chronopost* buvo pakankamas, ir dėl kurio todėl nebuvo atskleista, kad *SFMI-Chronopost* suteikta valstybės pagalba, buvo klaidingi.

146 *UFEX ir kt.* teigia, kad Komisija, konkrečiai nenurodydama nei naudotų duomenų, nei atliktų skaičiavimų, tik konstatavo, kad *La Poste* patirtos bendros sąnaudos buvo padengtos, be to, *Deloitte* ataskaitoje, kuria ji rėmėsi, buvo konstatuotas jos negalėjimas pagrįsti savo išvadų dėl kintamųjų sąnaudų nesant prieš 1992 m. atliktos *La Poste* analitinės apskaitos.

147 Šiuo klausimu ir, kaip jau buvo pažymėta Pirmosios instancijos teismo skundžiamo sprendimo 133 punkte dėl „ekstrapoliacijos“ metodo naudojimo, aišku, kad tik nuo 1992 m. *La Poste* – tuomet sudėtinė Prancūzijos administracijos dalis – turėjo vykdyti analitinę apskaitą, be kurios ankstesniojo laikotarpio atžvilgiu buvo neįmanoma atlikti tikslių *La Poste* suteiktų paslaugų *SFMI-Chronopost* sąnaudų skaičiavimų.

148 Be to, kaip Teisingumo Teismas jau pažymėjo minėto sprendimo *Chronopost ir kt. prieš Ufex ir kt.* 38 punkte, visiškai nesant galimybių *La Poste* padėti palyginti su privačia rezervuotame sektoriuje neveikiančių įmonių grupe, „normalios rinkos sąlygos“, kurios neišvengiamai yra hipotetinės, turi būti vertinamos atsižvelgiant į prieinamus objektyvius ir patikrinamus elementus.

- 149 Šiomis aplinkybėmis nereikia kaltinti Komisijos, jog ji ginčijamą sprendimą grindė tuo metu vieninteliais prieinamais ir būtent *Deloitte* ataskaitoje esančiais duomenimis, kuriuos pateikė Prancūzijos vyriausybė ir kurie leido nustatyti *La Poste* patirtas sąnaudas. Tai, kad buvo remtasi šiais duomenimis, būtų galima kritikuoti tik tuomet, jeigu jie būtų pagrįsti akivaizdžiai klaidingais teiginiais.
- 150 Tačiau iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos tyrimo tokios išvados daryti negalima.
- 151 Visų pirma Komisija neturi jokio pagrindo ginčyti duomenų, pateiktų iš *La Poste* analitinių apskaitų, atliktų nuo 1992 m., kurios, o tai neginčijama, buvo patvirtintos auditorių ir valstybės kontrolieriaus, teisingumo. Aplinkybė, kad Prancūzijos audito rūmai savo 2003 m. ataskaitoje nurodė tam tikras šių apskaitų „silpnąsias vietas“, negali įrodyti, kad ginčijamo sprendimo priėmimo datą Komisijos padaryti sprendimai buvo akivaizdžiai klaidingi.
- 152 Be to, šiuo atžvilgiu pažymėtina, kad prie *UFEX ir kt.* skundo, kuris paduotas Komisijai, buvo pridėtas *Braxton* atliktas ekonominis tyrimas bei, siekiant pagrįsti 1993 m. *Tribunal de commerce de Paris* pareikštą ieškinį, kitas šios bendrovės tyrimas. Iš ginčijamo sprendimo neginčytų teiginių aišku, kad *UFEX ir kt.* prie savo 1996 m. rugpjūčio mėnesį Komisijai pateiktų pastabų pridėjo naują *Bain & Co.* konsultavimo bendrovės (toliau – *Bain* tyrimas) atliktą ekonominį tyrimą, kuriame, *UFEX ir kt.* manymu, duomenys buvo patikimesni nei tie, kurie nurodyti dviejuose ankstesniuose *Braxton* tyrimuose.
- 153 Iš šių paeiliui atliktų tyrimų ne tik matyti, kaip sudėtinga įvertinti realias *La Poste* suteiktos logistinės ir komercinės pagalbos *SFMI-Chronopost* sąnaudas; taip pat iš ginčijamame sprendime neginčytų teiginių aišku, jog *Deloitte* ataskaitoje buvo analizuojamos bei vertinamos *Bain* tyrimo išvados. Šiomis aplinkybėmis duomenys, kuriais rėmėsi Komisija, atsižvelgusi į priėmus šią ataskaitą joje išdėstytus svarstymus,

turi būti laikomi ne nustatytais savavališkai, bet pagrįstais tuo metu prieinama informacija.

154 Antra, *UFEX ir kt.* ginčija minėtoje *Deloitte* ataskaitoje ir vėliau Komisijos naudotą metodologiją, skirtą nustatyti *La Poste* patirtas sąnaudas, susijusias su *SFMI-Chronopost* vykdoma greitojo pašto veikla, nes joje neatsižvelgiama į tam tikras tiesiogiai tik greitojo pašto veiklai priskiriamas fiksuotąsias sąnaudas. Tačiau tokia kritika būtų svarbi tik tuomet, jeigu būtų įrodyta, kad *La Poste* turėjo būtent su greitojo pašto veikla susijusių sąnaudų, tačiau to *UFEX ir kt.* niekaip neįrodė – jos, konkrečiai neidentifikuodamos šių sąnaudų, šiuo klausimu tik atsiuntė dokumentus, kuriuose pateikiama bendra, niekuo kitu nepagrįsta informacija.

155 Bet kuriuo atveju neatrodo, kad naudojant šį metodą – Komisija turi diskreciją spręsti dėl techninių dalykų – buvo padaryta akivaizdi vertinimo klaida, nors *a priori* būtų logiška, kaip šioje byloje, atsižvelgiant į įvairios veiklos apimtį fiksuotų sąnaudų dalį priskirti vienai ar kitai veiklai.

156 Trečia, aišku, kad, kaip buvo nurodyta šio sprendimo 147 punkte, nesant *La Poste* analitinės apskaitos laikotarpiu nuo 1986 m. iki 1992 m., buvo neįmanoma atlikti tikslių *SFMI-Chronopost* suteiktų paslaugų sąnaudų skaičiavimų.

157 Būtent siekiant ištaisyti šį trūkumą konsultavimo bendrovės *Deloitte Touche Tohmatsu* buvo paprašyta iš naujo įvertinti prieinamus apskaitos duomenis, kad būtų galima kuo tiksliau apskaičiuoti visas sąnaudas, susijusias su taip *SFMI-Chronopost* suteikta logistine ir komercine pagalba.

- 158 Šiomis aplinkybėmis nėra akivaizdžiai netinkama, kad šiame pakartotiniame vertinime padaryti įvairūs patikslinimai, kurių motyvai ir apimtis buvo paaiškinti 2005 m. gegužės 27 d. atsakyme į Pirmosios instancijos teismo šalims pateiktus klausimus raštu. Vien dėl tokių patikslinimų negalima daryti išvados, kad Komisijos remiantis šio tyrimo rezultatais naudoti duomenys nebuvo nuoseklūs.
- 159 Ketvirta, siekdama atsakyti į klausimą, ar *La Poste*, kaip *SFMI-Chronopost* akcininkės, veiksmai yra komerciškai pateisinami atsižvelgiant į rinkos ekonomikos investuotojo principą ir todėl neslėpė subsidijų, kurios galėtų būti laikomos valstybės pagalba, Komisija, kaip tai matyti iš ginčijamo sprendimo, patikrino, ar *La Poste*, kaip akcininkės, investicijų vidinė pelno norma (VPN) viršijo bendras *SFMI-Chronopost* kapitalo sąnaudas, t. y. normalią vidinę pelno normą, kurios panašiomis aplinkybėmis reikalautų privatus investuotojas.
- 160 Nustatyta ir tai, beje, nebuvo ginčyta, kad dėl tokio skaičiavimo, kuris apibūdintas ginčijamame sprendime ir kuris nurodytas 2005 m. gegužės 27 d. Komisijos atsiliepimo į apeliacinį skundą 1 lentelėje, t. y. neatsižvelgiant į pagalbą, kurią sudarė prieiga prie *La Poste* tinklo ir prie prekybos materialinių ir nematerialinių išteklių elementų (pirmasis variantas), buvo padaryta išvada, kad VPN gerokai viršijo kapitalo sąnaudas. Kalbant apie VPN, apskaičiuotą atsižvelgiant į pagalbą, kurią sudarė prieiga prie tinko ir prekybos materialinių ir nematerialinių išteklių elementų (antrasis variantas), pažymėtina, jog *UFEX ir kt.* teigia, kad minėto atsiliepimo į apeliacinį skundą 2 lentelėje buvo padaryta skaičiavimo klaidų.
- 161 Vis dėlto reikia konstatuoti, kad *UFEX ir kt.* kaltinimas, kuris neleidžia paneigti pagal pirmąjį variantą padarytos išvados, neturi jokio poveikio. Iš tiesų, pirma, iš ginčijamo sprendimo matyti, kad Komisija į antrąjį variantą atsižvelgė tik remdamasi *UFEX ir kt.* pateiktais duomenimis, kuriuos ji ginčijo, ir tik siekdama pagrįsti savo pirmojo varianto rezultatus.
- 162 Be to, antra, šiuose duomenyse nurodyta suma, kuri, *UFEX ir kt.* manymu, atitinka pagalbą, susijusią su privileijuotomis prieigos prie *La Poste* langelių sąlygomis, nors nei *UFEX ir kt.*, nei *Bain* tyrime, kaip patikslinama ginčijamame sprendime,

nepaaiškinama, kaip ši suma buvo apskaičiuota. Šiomis aplinkybėmis nagrinėjamas kaltinimas neleidžia nustatyti, kad Komisijos vertinimas, susijęs su tinkamu atlygiu už į konkurencinę veiklą padarytas nuosavo kapitalo investicijas, buvo akivaizdžiai klaidingas.

163 Galiausiai primintina, kad VPN nustatymu šioje byloje buvo tik siekiama patikrinti, ar *La Poste*, kaip *SFMI-Chronopost* akcininkės, veiksmai būtų komerciškai pateisinami atsižvelgiant į „rinkos ekonomikos investuotojo“ principą. Atsižvelgiant į šį tikslą, Komisijai buvo svarbu išsiaiškinti, ar VPN viršijo normalią vidinę pelno normą, kurios panašiomis aplinkybėmis reikalautų privatus investuotojas. Todėl aplinkybė, kad ši norma daugiau ar mažiau buvo viršyta, neturi poveikio siekiant išsiaiškinti, ar *La Poste* ir jos dukterinės bendrovės finansiniuose sandoriuose buvo pagalbos elementas. Taigi *UFEX ir kt.* argumentas, susijęs su pernelyg didele VPN, šioje byloje yra nereikšmingas.

164 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pagrindas, susijęs su valstybės pagalbos sąvokos pažeidimu, nėra pagrįstas, todėl *UFEX ir kt.* ieškinys dėl ginčijamo sprendimo panaikinimo turi būti atmestas.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

165 Procedūros reglamento 122 straipsnio pirmojoje pastraipoje numatyta, kad jeigu apeliacinis skundas yra nepagrįstas arba jeigu jis yra pagrįstas ir pats Teisingumo Teismas priima galutinį sprendimą byloje, išlaidų klausimą sprendžia šis teismas. Pagal to paties Procedūros reglamento 69 straipsnio 2 dalį, kuri pagal šio reglamento 118 straipsnį taikoma apeliacinėse bylose, pralaimėjusiai šaliai nurodoma padengti išlaidas, jei laimėjusi šalis to reikalavo. Pagal šio reglamento 69 straipsnio 3 dalies pirmąją pastraipą, jeigu susiklosto ypatingos aplinkybės, Teisingumo Teismas gali nurodyti kiekvienai šaliai padengti savo bylinėjimosi išlaidas. Pagal šio straipsnio 4 dalies pirmąją pastraipą į bylą įstojusios valstybės narės padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

166 Atsižvelgiant į šios bylos aplinkybes, kiekviena šalis ir Prancūzijos Respublika padengia savo bylinėjimosi išlaidas.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (didžioji kolegija) nusprendžia:

1. Panaikinti 2006 m. birželio 7 d. Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teismo sprendimą *UFEX ir kt. prieš Komisiją* (T-613/97), pirma, tiek, kiek juo panaikinama ta 1997 m. spalio 1 d. Komisijos sprendimo 98/365/EB dėl Prancūzijos *SFMI-Chronopost* suteiktos pagalbos dalis, kuria nei *La Poste* savo dukterinei įmonei *SFMI-Chronopost* suteikta logistinė ir komercinė pagalba, nei *Postadex* perdavimas nėra valstybės pagalba *SFMI-Chronopost*, ir, antra, kiek juo nurodoma atlyginti bylinėjimosi išlaidas.
2. Atmesti Europos Bendrijų Pirmosios instancijos teisme pareikštą ieškinį Nr. T-613/97.
3. Nurodyti kiekvienai šaliai bei Prancūzijos Respublikai padengti savo bylinėjimosi išlaidas.

Parašai.